

Dosarul nr. 1a-510/23
Central
1-15103653-02-1a-13032023

Judecătoria Orhei sediul
Judecător: Buzu
Ecaterina

DECIZIE
În numele Legii

13 septembrie 2023

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată
Judecători
Oxana
Grefier

Mănăscurtă Igor
Teleucă Stelian și Robu

Tofan Cristina

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Inculpatului

Părților vătămate

***** și *****

judecând în ședință de judecată publică apelul *inculpatului* *****,
declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 06
decembrie 2019, în cauza penală privind învinuirea lui:

***** *****, **IDNP** *****, născut la *****, originar din
*****, viza de reședință ***** str. *****, domiciliat în *****, str.
*****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii de specialitate,
moldovean, celibatar, fără persoane la întreținere, nesupus militar,
posedă limba de stat, fără loc de muncă, la evidența medicului
narcolog sau psihiatru nu se află, fără distincții de stat și grade
speciale, fără antecedente penale,

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 190
alin. (5) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 24.07.2015 – 06.12.2019;
- în instanța de apel: 20.01.2020 – 21.09.2020;
- în instanța de recurs: 08.12.2020 – 22.02.2021;
- în instanța de apel: 29.03.2021 – 17.11.2021;

- în instanța de recurs: 10.06.2022 – 31.01.2023;
- în instanța de apel: 13.03.2023-13.09.2023.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 06 decembrie 2019, a fost recunoscut vinovat ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) din Codul penal, fiind eliberat de răspundere penală cu încetarea procesului penal în privința acestuia în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

S-a admis în principiu acțiunile civile depuse de părțile vătămate *****, *****, *****, *****, ***** *****, *****, urmând ca asupra cuantumului prejudiciilor să se expună instanța de judecată civilă în procedură contencioasă.

Înscrisurile ridicate și anexate în copii autentificate la dosarul penal, de păstrat la dosar pe întreaga perioadă de păstrare a dosarului, și anume: contractul de gaj nr. 346100-VJ din 14.06.2000 pe 4 file; acordul adiț*****al nr. 346100-A4 din 18.05.2000 pe 1 filă; contractul de gaj nr. 346100-G-1 din 15.06.2000 pe 3 file; contractul de gaj nr. 346100-G-3 din 20.06.2000 pe 4 file; contract adiț*****al de gaj nr. 346100-G-5 din 25.12.2000 pe 2 file; extrasul din contul 123100108202 pentru perioada 02.02.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 123500108202 pentru perioada 31.01.2003 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 171600108202 pentru perioada 06.12.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 123100108201840 pentru perioada 29.06.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 171600108201840 pentru perioada 29.06.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 22240001082 pentru perioada 04.06.2001 – 10.05.2006 pe 1 filă; d/p nr. 83 din 31.05.2001; d/p nr. 87 din 07.06.2001; d/p nr. 21 din 04.06.2001; d/p nr. 86 din 04.06.2001; d/p nr. 85 din 29.05.2001; d/p nr. 3 din 04.06.2001; cererea SA „Vindecea-LG” din 10.04.2001; extrasul din procesul-verbal al consiliului de observatori a SA „Vindecea-LG” din 24.02.2001; procesul-verbal al Adunării Generale a SA „Vindecea-LG” din 02.06.2000; copia scrisorii nr. 01-01/14 din 12.04.2001; copia procesului-verbal al comitetului de creditori din 16.05.2001 și 01.12.2000; dispoziția din 05.12.2000 în sumă de 500000,00 lei; notă de contabilitate nr. 1 din 05.12.2000; copia d/p nr. 20 din 06.12.2000, nr. 21 din 05.12.2000, nr. 22 din 05.12.2000, nr. 20 din 05.12.2000; dispoziția din 29.05.2001 pe suma de 2115000,00 lei; notă de

contabilitate nr. 1 din 29.05.2001; cererea directorului ***** din 29.05.2001; dispoziția din 04.06.2001 în sumă de 385000,00 lei; nota de consultare nr. 1 din 04.06.2001; cererea directorului ***** din 04.06.2001; cererea fabricii de bere SA „Vindecea-LG” din 20.04.2000 pentru acordarea unui credit în sumă de 160000,00 dolari SUA; informația suplimentară a SA „Vindecea-LG”; extrasul din procesul-verbal al consiliului de observatori ai SA „Vindecea-LG” din 01.04.2000; extrasul din procesul-verbal nr. 22 al ședinței comitetului de creditori din 01.06.2000; extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului de observatori ai SA „Vindecea-LG” din 06.11.2000; extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului de creditori ai SA „Vindecea-LG” din 11.07.2000; dispoziție din 29.06.2000 în sumă de 27600,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 15 din 28.06.2000; SWIFT în sumă de 27600,00 dolari SUA din 29.06.2000; cererea directorului ***** din 27.06.2000; copia contractului nr. 17A din 15.03.2000; dispoziție din 05.07.2000 în sumă de 66000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 51 din 06.07.2000; SWIFT în sumă de 66000,00 dolari SUA din 06.07.2000; cererea directorului ***** din 05.07.2000; copia contractului nr. 03-01-2/32 din 09.06.2000; dispoziția din 07.07.2000 în sumă de 10000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 18 din 07.07.2000; SWIFT în sumă de 10000,00 dolari SUA din 10.07.2000; cererea directorului ***** din 07.07.2000; copia contractului nr. 32/2000 din 05.07.2000; dispoziția din 14.07.2000 în sumă de 44000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 1 din 14.07.2000; dispoziție din 04.07.2000 în sumă de 9802,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 2 din 14.02.2000; SWIFT în sumă de 53802,00 dolari SUA din 14.07.2000; cererea directorului ***** nr. 01-01/7 din 13.07.2000; copia contractului nr. 11007745710100-0702 din 06.07.2000; dispoziția din 18.07.2000 în sumă de 2598,00 dolari SUA; nota de contabilitate în valută nr. 2 din 18.07.2000; SWIFT în sumă de 2598,00 dolari SUA din 18.07.2000; cererea directorului ***** nr. 01-01/79 din 18.07.2000; copia contractului nr. 21/2000 din 14.04.2000; notă de contabilitate nr. 143 din 31.10.2002 în sumă de 171971,17 lei; notă de contabilitate nr. 104 din 01.11.2002 în sumă de 1996186,33 lei; extras din cont pe perioada 01.01.2000 – 29.03.2006; copia hotărârii judecătorești din 19.06.2002; copia titlului executoriu la dosarul nr. 7-42,„nr”/2002; copia contractului de vânzare-cumpărare din 25.10.2002; scrisoarea nr. 0/1225 din 03.12.2002; copia procesului-verbal din 10.10.2001; dosarul juridic al SRL „Orvio” pe 28 file; dosarul juridic al SA „Vindecea-LG” pe 189 file.

S-a respins ca neîntemeiată plângerea avocatului, *****, depusă în interesele lui ***** *****, în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală al RM, privind: anularea ordonanței procurorului ***** din data de 19.07.2014, ca ilegală; anularea ordonanței Procuraturii Generale a RM de la o dată nespecificată, care ar trebui să existe, cu dispunerea scoaterii lui ***** ***** de sub urmărire penală și clasarea procesului penal în cauza 2005036556.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, ***** *****, în perioada anilor 2000 – 2002, a organizat și dirijat săvârșirea unei infracțiuni după un plan criminal alcătuit din timp, urmărind scopul însușirii prin escrocherie a bunurilor din avutul proprietarului, care făceau parte din patrimoniul SA „Vindecea-LG” și aparțineau inclusiv acț*****arilor minoritari, în următoarele circumstanțe:

La începutul anului 2000, ***** ***** a încheiat convenții verbale de a procura cotele părți din capitalul statutar al acț*****arilor majoritari ai SRL „Ghencom” și SA „Lorens” în mărime totală de 51%, deținute în capitalul social al SA „Vindecea-LG”.

Cu scopul de a-și ascunde acțiunile infracț*****ale și pentru a se eschiva de răspundere penală pentru acțiunile îndreptate spre însușirea prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor acț*****arilor minoritari ai SA „Vindecea-LG”, care constituiau 49%, ***** ***** nu a efectuat careva modificări în actele de înregistrare și statutul SA „Vindecea-LG”, conducând cu activitatea întreprinderii din umbra prin persoane interpușe.

Astfel, ***** *****, la 01.03.2000, pentru a putea controla activitatea societății, prin intermediul consiliului societății care de facto la acel moment nu mai activa, a obținut numirea în funcție de director al SA „Vindecea-LG” pe cet. ***** *****.

Ulterior, ***** ***** prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu ***** *****, care acț*****a la indicațiile acestuia în calitate de director al SA „Vindecea-LG”, contrar prevederilor Legii nr. 1134-XII din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni și lit. k) al Capitolului 7 din Statutul societății, care stipulează că: „Adunarea Generală a acț*****arilor are atribuția exclusivă de a lua decizia privind încheierea tranzacțiilor de proporții, dacă obiectul acestor tranzacții este achiziț*****area (înstrăinarea), transmiterea (primirea) în gaj (în arendă) a bunurilor, valoarea cărora se cifrează mai mult de 50% din valoarea activelor societății conform ultimului bilanț (...)”, fără a convoca Adunarea Generală a acț*****arilor, au falsificat procesul-verbal al Adunării Generale al SA „Vindecea-LG”, datându-l cu 02.06.2000, precum că s-ar fi adoptat hotărârea de a depune în gaj a tuturor activelor (clădiri, instalații, echipament, terenuri și altele) a SA „Vindecea-

LG”, împuternicind-o pe ***** să semneze cu BC „Universalbank” SA contractul de gaj, după care au acumulat semnăturile reprezentanților acț*****arilor majoritari și membrilor Comisiei de Cenzori.

La 14.06.2000, în baza contractului de credit nr. 346100-VJ și contractului de gaj nr. 3461-G-1 din 15.06.2000, SA „Vindecea-LG” a obținut un credit în sumă de 160000,00 dolari SUA pe un termen de 6 luni, iar în gaj fiind transmis imobilul din str. Dorobanți, 26, *****, constituit din 30 obiecte și edificii evaluate de părți la un preț de 2422423,00 lei, utilaj în sumă totală de 574554,4 lei și bunuri materiale în sumă de 377120,00 lei, ceea ce constituia mai mult de 50% din valoarea activelor societății conform ultimului bilanț contabil.

Ulterior, la 16.05.2001, *****, la indicațiile lui *****, folosind aceeași modalitate de solicitare a creditului de la BC „Universalbank” SA, în baza unui accord adiț*****al la contractul de credit nr. 346100-VJ din 14.06.2000, SA „Vindecea-LG” a mai obținut de la instituția financiară BC „Universalbank” SA un credit în sumă de 2500000,00 lei.

La 29.05.2001, ***** în comun cu *****, urmând scopul însușirii mijloacelor bănești sub pretextul restituirii unui presupus împrumut de la SRL „Remplis”, întreprindere a cărei fondator și administrator fiind *****, ultima a dispus transferarea pe conturile acestei întreprinderi a sumei de 2115000,00 lei, iar la data de 04.06.2001, urmărind același scop, sub pretextul achitării datoriilor către SRL „Lidiron”, care nu desfășura nici o activitate, a dispus transferarea unei sume de 187828,00 lei.

La 19.07.2002, datorită faptului că SA „Vindecea-LG” nu-și onora obligațiunile contractuale, Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău, a adoptat o hotărâre prin care a transmis forțat în posesia BC „Universalbank” SA a bunurilor gajate, care-i aparțineau cu drept de proprietate SA „Vindecea-LG” și anume imobilul amplasat în *****, str. Dorobanți, 26, constituind 30 obiecte și edificii, tot utilajul gajat și alte bunuri materiale.

Astfel, la 25.10.2002, între SRL „Orvip”, fondată la 02.10.2002, al cărei manager principal fiind aceeași persoană interpusă ***** și SA „Vindecea-LG”, din numele căreia acț*****a BC „Universalbank” SA, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului și utilajului gajat în sumă de 2422423,00 lei, în baza căruia toate activele SA „Vindecea-LG”, inclusiv cotele părți acț*****arilor minoritari constituite din foștii angajați ai societății, au trecut în proprietatea SRL „Orvip”.

Ca urmare a acțiunilor infracționale ale lui *****, manifestate prin organizarea și dirijarea comiterii unei infracțiuni de escrocherie, comisă prin înșelăciune și abuz de încredere față de acționarii minoritari ai SA Vindeceea-LG” (deținători a-i 49% din valoarea totală de acțiuni) care au dus la lipsirea lor de cotele părți deținute în activele întreprinderii – clădire, instalații, utilaj, terenuri și alte bunuri ale societății în valoare de 1653307,00 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate *****, a săvârșit participarea la escrocherie, adică participarea în calitate de organizator la dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) din Codul penal al RM.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. Neîntemeiată înțelegându-se că inculpatul *****, a atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie achitat în legătură cu faptul că nu a comis faptele imputate.

În argumentarea apelului declarat se invocă următoarele:

- sentința este neîntemeiată și ilegală, bazată pe o interpretare eronată a normelor legale, dar și pe neelucidare deplină a tuturor circumstanțelor cauzei, inclusiv examinare neobiectivă a probelor dosarului penal, urmare a cărui fapt a fost aplicată condamnarea cet. *****, or, a considerat că la caz erau prezente toate premisele pentru încetarea dosarului penal pe motiv că *****, nu a comis fapta imputată;

- la fel, s-a indicat că instanța de fond nu a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, susținând că probele în cumul cât și solicitările procuraturii nu au putut demonstra faptul că *****, a avut foloase sau a dobândit ilicit bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de putere, or o astfel de abordare din partea instanței de fond este neîntemeiată. Astfel, a considerat că în mod nejustificat prima instanță a ajuns la concluzia că *****, este vinovat de faptul că fabrica de bere din Orhei sau Vindeceea - LG, a ajuns în faliment și a fost devalizată de către Universalbank SA, or la caz, nu s-a făcut o analiză complexă a faptului cine este vinovat de creditarea masivă a fabricii de bere și din ce caz nu a fost posibil întoarcerea sumelor de bani băncii, cât și banii celor investiți de către *****. Prin urmare, a considerat că prima instanță incorect și nejustificat a aplicat pedeapsa cu condamnarea în privința lui *****, în baza art. 190 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 decembrie 2019 și a fost menținută sentința fără modificări.

Decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020 a fost contestată cu recurs ordinar declarat de inculpatul *****.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul ***** *****, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4.1. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021, a fost admis din alte motive apelul declarat de inculpatul ***** împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, (sediul Central) din 06 decembrie 2019, casată sentința parțial în latura penală, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

***** a fost liberat de pedeapsa penală pe art.art.42 al.(3), 190 al.(5) Cod Penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

S-a încetat procesul penal în privința lui ***** ***** în comiterea infracțiunii, prevăzute de art.art.42 al.(3), 190 al.(5) Cod Penal al RM, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În rest, sentința Judecătoriei Orhei, (sediul Central) din 06 decembrie 2019 a fost menținută.

Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021 a fost contestată cu recurs ordinar declarat de inculpatul *****.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2023, s-a admis recursul ordinar declarat de către inculpatul ***** *****, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***** *****, și dispusă rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

5. *În cadrul ședinței instanței de apel avocatul ***** în interesele inculpatului ***** cât și ultimul au susținut cererea de apel înaintată pe motivele de fapt invocate solicitând admiterea acestuia în sensul declarat.*

*Procurorul ***** în ședința de judecată în instanța de apel a solicitat respingerea recursului înaintat de inculpatul ***** ca fiind neîntemeiat menț*****ând că sentința instanței de fond este una legală și bine argumentată care urmează a fi menținută.*

*Părțile vătămate, ***** și ***** au solicitat respingerea apelului înaintat de inculpat ca fiind neîntemeiat.*

*Părțile vătămate *****, *****, Cușmir Pintilie, Gașper Fiodor și ***** fiind legal citate, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, astfel că, Colegiul penal ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.*

6. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a respinge apelul *inculpatului ******, ca fiind nefondat, menține fără modificări sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 06 decembrie 2019, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

*Conform prevederilor art. 436 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluț*****area recursului.*

Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.

Colegiul Penal la examinarea prezentei cauze penale în ordine de apel ține cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală și indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2023, prin care a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***** *****, și dispusă rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Colegiul Penal consideră că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate,

respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

*Fiind audiat în instanța de apel inculpatul ***** a susținut pe deplin declarațiile oferite la urmărirea penală și în ședință de judecată în instanța de fond, potrivit cărora vina în comiterea infracțiunii înscrinate nu a recunoscut declarând că, pe partea vătămată ***** el a cunoscut-o. Le-a cunoscut și pe părțile vătămate *****, ***** din anul 2000. Pe *****, ***** ***** nu le-a cunoscut. Le-a cunoscut doar în timpul cauzei penale. La caz a mai indicat că, în anul 1999, undeva în a doua jumătate a anului, a fost contactat de către directorul fabricii de bere SA „Vindecea-LG” și a fost rugat ca să se întâlnească, deoarece ea avea o rugămintă față de el. La telefon nu dorea să i-o spună, astfel că i-a cerut numai să se întâlnească și să discute. La acel moment el (inculpatul) era stabilit la Moscova și acasă venea mai rar, o dată de două ori pe lună. Când a revenit acasă a fost iarăși contactat și au convenit să se întâlnească la Chișinău în oficiul sediului Companiei „Sorox”, de pe str. Șipetelor, 2, a cărei administrator eram el. La acea întâlnire, *****, directorul fabricii de bere din Orhei, a venit încă cu o persoană, care se numea ***** și era juristul SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. Ei l-au rugat să le împrumute o sumă de bani de la 250000,00 la 300000,00 dolari SUA Ei singuri au condiț*****at că sunt de acord ca banii să-i ia la un procent și să pună activele societății. La întrebarea lui (a inculpatului) de ce nu creditează la o bancă, i-au explicat că fabrica în jur de un an de zile nu funcț*****ează și chiar dacă funcț*****a foarte slabe erau rulajele și bilanțul care îl prezentau la bancă era negativ. După ce el le-a spus că va avea posibilitatea doar peste câteva luni să le împrumut banii, a hotărât să aibă o adunare cu majoritatea acț*****arilor. La acea întâlnire cu acț*****arii, i se pare de la sfârșitul anului 1999, acț*****arii care s-au prezentat la întâlnire au fost: *****, *****, Alexandr Petrovici, familia căruia nu o cunoaște și *****, care se prezenta ca jurist. După această întâlnire au prezentat actele că dețin peste 71% din valoarea activelor societății. După care i-au comunicat că sunt într-o stare foarte grea financiară și împreună cu economiștii au făcut un plan de afaceri, au elaborat un business plan, care presupunea să împrumute de la persoană fizică suma de 300000,00 dolari SUA pe care să o introducă în contul SA „Vindecea-LG”, să lucreze un an, sau cât el (inculpatul) are posibilitatea să le acorde împrumutul, iar după acest termen, când bilanțul companiei va fi pozitiv, se vor vedea rulajele, se vor adresa la o bancă de a se credita și în continuare vor lucra pe banii luați de la bancă, iar banii lui îi vor restitui. Între timp la mai multe întâlniri ***** a întrebat, pentru că au zis că ei și-*

au închis compania „Sorox”, dacă directorul financiar al companiei lor ***** este liberă și nu mai lucrează la ei și, împreună cu ***** i s-a dat întrebări cine este ea, ca o recomandare. El (inculpatul) a anunțat că nu a avut cu ea niciodată probleme și că a fost un muncitor bun. Peste ceva timp ***** i-a spus prin telefon ca Diana să fie în calitate de administrator la fabrica de bere. El (inculpatul) a repetat că la ei ea nu mai lucrează și rămâne să discute cu ea. Peste puțin timp a aflat că majoritatea acț*****arilor i-au făcut o procură *****. Tot la această întreprindere fiind vacant locul de contabil-șef, Diana i-a propus funcția dată nașei ei de cununie – Ludmila Barbos. Până ce au făcut un contract de împrumut cu acț*****arii, s-a stabilit că banii sub formă de împrumut pe care el (inculpatul) o să-i livreze nu fabricii, dar acț*****arilor majoritari, după cum s-a făcut contractul, adică ei toți și-au luat răspunderea pentru acești bani. A mai declarat că în luna ianuarie 2000, undeva pe data de 10 sau 15, s-a făcut acest contract. Contractul a fost semnat de către ***** , dar și persoanele menț*****ate: ***** , Ceban, și alții și-au pus semnătura pe acest contract în calitate de acț*****ari, sau ca persoane fizice. La concret nu știe dacă era indicată funcția acestor persoane când s-a perfectat, dar l-au semnat, după cum a spus, i se pare că ca persoane fizice. Toți erau debitori. La concret, juridic nu mai ține minte ce calitate aveau când l-au semnat. În textul contractului era menț*****ată și funcția, și unde lucrează. În continuare a menț*****at că, el (inculpatul) le-a dat lor bani cheși. La sfârșitul contractului era numai funcția lui ***** , ca președinte, sau director de firmă, la concret nu mai ține minte, deoarece au trecut peste 20 ani. Banii dați urma să-i restituie persoanele date, dar cel mai mult răspundea ***** . Contractul el l-a semnat în calitate de creditor. Garanți erau toate persoanele care au semnat contractul dat. În cazul dacă contractul nu avea să fie executat, avea să solicite datoria de la ***** ***** și proporț*****al de la ceilalți. La întrebarea instanței de judecată a explicat că, în primul contract era stipulat că el (inculpatul) primește în gaj activele de la fabrica de bere, și ca să acopere creditul, era nevoie să gajeze și terenul. Conform contractului suma era transmisă – 250000,00 dolari SUA, suma a fost transmisă de el. Suma a transmis-o în urma încheierii contractului, în rate. La prima tranzacție contractul nu a fost înregistrat la OCT, gajul de asemenea nu a fost înregistrat, dar aceasta a avut loc la rugămintea acț*****arilor SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. A concretizat că, ***** , care reprezenta mai mulți acț*****ari a venit cu o rugămintă. Urma să meargă la notar, la OCT, să facă gajul, dar nu au mers deoarece s-a stabilit o eroare. Contractul nu a fost încheiat la notar. Contractul dat l-au încheiat între ei. El (inculpatul) le-a propus să facă modificare la contract și

au întocmit un alt contract, din nou. În al doilea contract era indicat că se pun în gaj acțiunile societăților SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, însă nici acest contract nu a mers până la urmă. Ei numai au negociat acest contract, l-au și semnat, dar pe urmă de asemenea și acest contract nu a fost posibil de executat. Ulterior a propus să-i transmită lui acțiunile în scopul achitării datoriei. Au încheiat astfel al treilea contract, dar la moment nu țin minte denumirea lui. Condițiile erau că ei îi dau lui aceste două firme și când rambursează banii el (inculpatul) le întoarce firmele. Contractul dat așa și a rămas. E, (inculpatul) avea o urgență și trebuia să plece la Moscova. Nu au mers nici la notar. A transmis până la urmă suma de 250000,0 dolari SUA S-a întocmită recipisă când a transmis banii. La fiecare sumă, când transmitea, se perfecta recipisă. Ulterior el (inculpatul) a plecat la Moscova. Menț****ează că contractele erau încheiate foarte repede la intervalul de o zi. Prima zi a fost 70000,00 dolari SUA Suma de 250000,00 a achitat-o până la jumătatea lunii februarie. El (inculpatul) cu ***** erau prieteni. El mai împrumuta bani de la dânsul (inculpatul), dar cei drept, sumele nu erau așa de mari și le restituia la timp. A mai declarat că, Diana a fost investită în funcție la 3 februarie, dar oficial, cu proces-verbal, mai târziu când a fost adunarea. Ea era de fiecare dată prezentă când el (inculpatul) transmitea banii. De asemenea, a declarat că, banii el (inculpatul) i-a transmis periodic. Venea la fabrică să vadă cum „e viața”, întreba dacă totul este bine, servea o cafea și pleca. Ulterior a fost un caz când muncitorii de la fabrică au făcut un protest pentru faptul că nu li se achita la timp salariul. Atunci Diana i-a cerut să-i aducă suma de aproximativ 80000,00 lei, ca să le poată achita salariile. Până la urmă firmele date nu erau scrise pe numele lui (inculpatul). La Camera Înregistrării de Stat nu s-a făcut nici o modificare. După cum a menț****at, a plecat de urgență la Moscova. Menț****ează că, celelalte persoane gest****au în continuare activitatea conform registrului. Aceasta a fost o garanție ca firmele să treacă după el (inculpatul), dar pe el (inculpatul), până la urmă, nu-l aranja aceasta. El (inculpatul) niciodată nu a fost până la urmă director. Administrator la fabrică nu a fost. Nu a avut nici o atribuție cu fabrica de bere și celelalte firme. Când a venit acasă și s-a interesat cum merg treburile la fabrică, ea i-a arătat că s-au procurat piese, pe care i le arăta, deoarece el retrăia de bani, dar ea, într-o formă liberă, îi spunea că a procurat aceea, sau alta. De fapt el (inculpatul) o singură dată a văzut actele la un utilaj pe care le-a procurat. Aproximativ în luna iunie 2000, directorul fabricii de bere Diana, a decis să ia primul credit de la BC „Universalbank” SA, numai că banca i-a refuzat suma de 300000,00 dolari SUA și i-a comunicat că poate să-i ofere de la început 2-3 credite, dar mai mici. Dacă vor demonstra că lucrează, că pot

achita creditele, ulterior îi va putea acorda și un credit de 300000,00 dolari SUA După aceea, indică inculpatul, din spusele Diane și a juristului, după ce specialiștii au demonstrat că activează, banca le-a spus că suma pe care poate să li-o ofere este de 1600000,00 dolari SUA, ca primul credit. Dar, în ultimul moment, banca, în afară de gajul de la fabrică, care erau clădiri, utilaj, pământ, a mai vrut ceva suplimentar. Atunci Diana l-a rugat (pe inculpatul) să o ajute cu gajul, el (inculpatul) punând în gaj sediul care-i aparținea lui. Concretizează că, sediul era cu mult mai mare, dar ei au pus numai o parte, ca să poată primi de la bancă 160000,00 dolari SUA Sediul era al lui (inculpatului), înregistrat după *****, care este o rudă de a sa. Sediul dat era înregistrat după persoană fizică. A fost înregistrat contract. Doibani, ca persoană fizică, s-a angajat ca garant pentru suma de 160000,00 dolari SUA Această parte din oficiu acoperea suma de 40000,00 dolari SUA Acest contract a fost încheiat, din câte-și amintește, în iunie 2000. Mai menț****ează că, după creditul de 160000,00 dolari SUA, din câte cunoaște, a mai fost luat un credit de 400000,00 dolari SUA Creditul de 160000,00 dolari SUA a fost dat de bancă. Ulterior, Diana a mai luat un credit de 40000,00 dolari SUA, după care unul de 500000,00 lei, după care a mai luat un credit de 2000000,00 și ceva de lei. A menț****at că, era la firma dată, era fondatorul firmei. A fost încheiat contract de împrumut. Pretinde că, Diana i-a explicat că a luat bani tot de la BC „Universalbank” SA, dar din numele companiei „Remplis”. A indicat faptul potrivit căruia, a crezut că a luat banii ca să-i restituie lui banii, dar a primit explicație că banii în cauză îndată au fost transferați la SA „Vindecea-LG” ca împrumut. Mai târziu, pretinde inculpatul că, a aflat despre faptul că mai este un credit de 2500000,00 lei, pe care SA „Vindecea-LG” l-a luat de la BC „Universalbank” SA El (inculpatul) nu cunoaște dacă au pus ceva în gaj: activele de la firmă, terenul, poate au mai pus ceva. În anul 2001 între el (inculpat), ***** și ceilalți acț****ari, și chiar Diana, s-a pornit conflictul. Se apropia termenul de restituire a datoriei lui. Diana l-a convins că o să treacă încă puțin timp și-i vor întoarce banii. Atunci a întrebat de ce nu-i eliberează oficiul care a fost gajat. Tot el (inculpatul) a întrebat dacă a rambursat creditul de 160000,00 dolari SUA, ca să afle dacă oficiul poate fi eliberat. Diana și contabilă chiar cu dovezi i-au arătat notele de plată care confirmau că au achitat creditul de 160000,00 dolari SUA, 40000,00 dolari SUA și dobânda de 250000,00 lei. A rugat să-i elibereze oficiul, dar ea i-a explicat că banca ceva întinde și promite că degrabă o va face, că trebuie să mai aștepte ceva. După care a propus să meargă la bancă ca el să se convingă de ce banca, dacă creditul este achitat, nu eliberează gajul. La bancă a mers împreună cu Diana și contabilă. Banca i-a confirmat că

creditul de 160000,00 dolari SUA a fost achitat și celelalte credite la fel au fost achitate, însă l-au informat că, nu au de gând să elibereze gajul până când Diana nu va restitui creditul fabricii de bere cu tot cu procente. Nu peste mult timp, pe la sfârșitul anului 2002, *****, ca stăpân al oficiului, a fost atacată în judecată ca să-i ia în mod forțat oficiul în scopul achitării creditului de 2000000,00 lei, cu care ei nu aveau nimic. S-au judecat 2 ani de zile și, ca dovadă este gata să prezinte hotărârile instanțelor de judecată. S-a decis că banca nu a procedat corect și Doibani a avut câștig de cauză. De pe oficiu s-a ridicat sechestru, însă banca nu a ridicat gajul. Acț*****arii sus menț*****ați banii nu i-au restituit până la ziua de azi. ***** a decedat. Ceban a decedat. Au rămas ***** ***** și ***** , însă ultimul este plecat peste hotarele țării. I-a rugat să-i restituie măcar o parte din bani, de dobândă nici nu a mai discutat. Când banca a luat activele firmei, el (inculpatul) ruga ca să-i restituie cel puțin o parte din bani. A mai declarat că, acț*****ar la firmă nu a fost, funcție de conducere nu a deținut, nu a fost implicat în nici o tranzacție, nu a comis nici o crimă. Pretinde că, dacă e de făcut o revizie la dosar, se observă că el (inculpatul) le-a împrumutat bani și fabrica a lucrat din banii lui. Cunoaște de asemenea că, la Diana, atunci când era în funcția de director, IFS i-a blocat contul și i-a impus în mod forțat datorii despre care, când a intrat în funcție, ea nu cunoștea: 500000,00 lei – datorie istorică și s-a mai achitat și amendă, iar în total s-a achitat suma de 800000,00 lei. Mai era și datorie istorică pe păcură, care s-a confirmat prin acte. Cunoaște că s-a construit secție de pompare a apei, clădire, gard. Cunoaște că a cumpărat și mașină. Cu Diana era în relații bune, ea a lucrat la firma lui. El (inculpatul) a lucrat în companie de stat de colectare a petrolului în Federația Rusă. La întrebarea părții vătămate *****, inculpatul a declarat că, d-nul ***** s-a adresat la el în anul 1999 în calitate de acț*****ar ca să-i împrumute banii. Suplimentar vrea să explice că, ***** a transmis funcția de director a fabricii de bere lui ***** în anul 1998, 1999. Când Landoga a preluat funcția de director, ***** a tănuțit despre multe datorii care le avea fabrica de bere. Toate acestea el (inculpatul) le-a aflat mai târziu de la Oleg și ***** ***** . ***** , când a aflat că a fost telefonat, nu achita memorandumul de 500 și datoria, îl va acț*****a în judecată. Pretinde că, din 250000,00 dolari SUA până la ziua de azi nu i s-a achitat nimic. A solicitat verbal ca să-i restituie datoria. În instanța de judecată nu s-a adresat, notificare nu a făcut. La moment nu are nici un act care să demonstreze că a dat acești bani (contract), dar poate confirma aceasta printr-o interpelare la IFS, care să demonstreze aceasta. Prin martorul ***** ***** el (inculpatul) de asemenea consideră că poate dovedi că a transmis banii. El (inculpatul)

avea leafă de 10000,00 dolari SUA pe lună, și avea posibilitatea ca să împrumute suma dată. La întrebarea instanței a declarat că, confirmare nu are deoarece a avut 4, sau 5 percheziții și i-au fost ridicate actele. Actele ridicate nu le-a văzut. El (inculpatul) a fost plecat, a avut probleme. Când au fost ridicate avocat nu avea. Despre aceasta i-a spus avocatului. A avut agende, blocnoate, copii, care nu au fost înregistrate în actul de ridicare. În perioada ceea el a activat în calitate de manager la o companie rusească, unde salariul era în mediul de 10000,00 dolari SUA. La întrebarea părții vătămate *****, inculpatul a declarat că, nu a adus sticle pe teritoriul fabricii. Poate da o explicație pe sticlele date. Astfel, menț****ează că, a fost dimineața la fabrică și a băut o cafea. Lotul cu sticle el nu le-a văzut și nu cunoștea nimic despre ele. Suplimentar, inculpatul a mai declarat că, părțile vătămate le cunoaște din anul 2000. Mai precis, o cunoștea pe Agnesa Dumbravă, acesta muncea la fabrica de bere SA „Vindecea-LG”. Nu cunoaște în calitate de ce era angajată, dar muncea acolo. El îl cunoștea pe directorul societății – ***** Alexandru din anul 1994-1996. Pe d-na Gașinschi Nadejda o cunoaște din anul 2000, au făcut cunoștință întâmplător, la fabrică. A explicat că, la fabrică venea de 2 ori pe an, la d-nul *****. La una din aceste întâlniri d-na Dumbravă i-a propus să cumpere pachetul de acțiuni de 51%, la care el a refuzat, deoarece nu era interesat de această întreprindere și această activitate. Cu ***** era în relații bune, acesta s-a adresat la el și partenerul lui Filin Vladimir pentru a împrumuta niște bani. La timp restituia împrumutul. În anul 2000 era stabilit la Moscova. Fiind în ***** a fost contactat de ***** care solicita o întrevedere. La acea întrevedere, care a avut loc peste ceva timp, în sediul imobilului din str. Șipetelor, 2, intersecție cu str. Pușchin care aparținea lui *****. ***** a venit cu *****u, juristul companiei SRL „Ghencom” și SA „Lorens” ce dețineau pachetele de acțiunile de la fabrica de bere SA „Vindecea-LG”. I-au comunicat că, fabrica de bere nu activa mai mult de 1 an, din lipsa mijloacelor bănești. Au solicitat să le facă un împrumut de 300000,00 dolari SUA, explicându-i că au un business plan, care prevede o sumă de 300000,00 dolari SUA. El (inculpatul) le-a spus că poate să le dea doar suma de 250000,00 dolari SUA pentru 1 an de zile. Tot ei iau explicat că nu se adresează la o bancă deoarece, nu au activat timp de un an de zile, rulajele erau destul de mici și banca le refuza în acordarea împrumutului. Din acel motiv business planul prevedea un împrumut de la o persoană fizică de 250000,00 – 300000,00 dolari SUA să fie introdus în contul companiei, ca să practice o activitate, după care să prezinte bilanț pozitiv la o bancă, să se crediteze și, ca continuitate, să lucreze mai departe pe banii luați de la o bancă, iar banii lui în această perioadă să-i fie restituiți. La

începutul anului 2000, a avut întâlnire cu ***** și *****, și cu alți acț*****ari: *****, ***** și încă câțiva pe care nu-i cunoaște. La număr erau cam 6-7 persoane. Le-a spus că o să le împrumute 250000,00 dolari SUA în tranșe, timp de 1-2 luni pe un termen de 1 an de zile, cu o dobândă de 10% la 100. Drept gaj i s-au propus activele fabricii SA „Vindecea-LG”, și anume clădiri, teren, aproape toate bunurile fabricii, drept garanție a sumei împrumutate. A fost încheiat contract de împrumut și contract de gaj, contract încheiat cu ***** în prezența acț*****arilor majoritari, aproximativ 6 la număr, dar nu în prezența notarului. La întrebarea instanței, inculpatul a declarat că, contractul de gaj a fost încheiat în aceeași zi, ambele contracte nu au fost autentificate la notar și nu a fost înregistrat contractul de gaj la cadastru, deoarece acț*****arii majoritari au depistat că, dacă îi vor gaja bunurile SA „Vindecea-LG” în continuare nu vor avea ce să pună gaj la bancă pentru a fi creditați. Din acest motiv contractele de gaj și împrumut au fost anulate peste câteva zile. Astfel, a negociat cu acț*****arii ca să primească drept gaj acțiunile care le aparțineau companiilor SRL „Ghencom” și SA „Lorens” în mărime de 65%. În ziua când a fost negociat contractul de împrumut și gaj, și a fost semnat, el (inculpatul) nu a transmis suma de bani negociată de 250000,00 dolari SUA, dar în contract era menț*****at că urma ca banii să fie transmiși după ce va primi gajul înregistrat la notar și cadastru. În acel timp, de câteva zile, ***** a scris cerere de demisie din funcția de director, fiind numită în locul lui *****. După anularea contractului de împrumut încheiat anterior, cu *****, a fost întocmit un alt contract de împrumut, între el – ***** și ***** tot pentru suma de 250000,00 dolari SUA pe un termen de 1 an de zile cu 10% dobândă. A fost încheiat în prezența juristului ***** și acț*****arilor majoritari: *****, *****, *****, Alexandru, numele de familie nu-l cunoaște și alte câteva persoane, pe care nu le cunoaște în număr de 3. În aceeași zi, după încheierea contractului de împrumut, au fost încheiate 2 contracte de gaj, unul dintre ele între el – ***** și *****, care era directorul companiei SA „Lorens”, și care acoperea suma împrumutată de 50% prin gajarea acțiunilor tuturor acțiunilor SA „Lorens”. Nu-și amintește procentul acțiunilor. A indicat că, al doilea contract de gaj a fost încheiat între el (inculpat) ca persoană fizică și *****, care era directorul companiei SRL „Ghencom”, fiind gajate toate acțiunile Societății pentru acoperirea contractului de împrumut, care prevedea acoperirea împrumutului în mărime de 50% din suma de 250000,00 dolari SUA. Peste două zile au fost anulate ambele contracte de gaj, încheiate între el (inculpat), Lando și *****. Dar contractul de împrumut încheiat cu ***** a rămas în vigoare. ***** la momentul încheierii contractului de împrumut,

era reprezentantul fabricii SA „Vindecea-LG” în calitate de director. Nu cunoaște din ce motiv ambele contracte de gaj au fost anulate. Al treilea variant: i s-a propus ca să-i fie gajată lui, companiile SRL „Ghencom” și SA „Lorens” cu toate bunurile lor. Dar după ce s-a consultat cu notarul Valentina Levința i s-a spus că nu există așa formă de gajare. A luat o decizie cu acț*****arii majoritari, că ***** și ***** își asumă riscul pentru restituirea sumei de 250000,00 dolari S.U.A, în calitate de directori ai SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. La întrebarea instanței, inculpatul a declarat că, garanția a fost verbală și suma urma să fie restituit din active și bunurile acestor firme. Peste câteva zile el (inculpatul) le-a dat prima tranșă de bani în mărime de 70000,00 dolari SUA și a transmis automobilul personal „Audi”, care costa 10000,00 dolari SUA. A concretizat că este vorba de automobilul de model „Audi” cu n/î CFM 671. L-a transmis lui Lando în baza contractului de vânzare-cumpărare, iar Lando urma să-l vândă și să transmită banii lui *****. În contractul de împrumut care a fost încheiat cu ***** nu a fost prevăzut că, în suma de bani de 10000,00 dolari SUA va fi transmis automobilul lui de model „Audi”, care costa 10000,00 dolari SUA. Contractul de vânzare-cumpărare între el (inculpat) și Lando, a fost încheiat între ei în calitate de persoane fizice. Restul sumei, în mărime de 180000,00 dolari SUA a fost dată în termen de 1-1,5 lună lui *****. Suma de 180000,00 dolari SUA la fel a fost transmisă în tranșe. Prin luna iunie anul 2000, ***** s-a adresat la bancă pentru a se credita cu o cerere de 300000,00 dolari SUA. Banca i-a oferit un credit de doar 160000,00 dolari SUA. Deoarece bunurile societății nu acopereau suma de 160000,00 dolari SUA oferită de bancă, *****s-a adresat la el (inculpat) ca să fie garant/fidejutor, cu acordarea posibilității de a fi gajate bunurile din str. Șipetelor, 2, care aparținea cet. *****. Bunurile date au fost gajate. ***** a acceptat deoarece era ruda lui, fiind înregistrată ca proprietara bunurilor din str. Șipetelor, 2, dar, de facto, bunurile date-i aparțineau lui. La rugămintea sa ***** a mers la bancă și a gajat bunurile sale ca fidejutor în favoarea fabricii de bere SA „Vindecea-LG”. În anul 2001, vara, a vorbit cu Diana despre faptul când îi va întoarce banii împrumutați. Aceasta i-a răspuns că degrabă, deoarece mai are nevoie de puțin timp. A întrebat dacă a achitat creditul de 160000,00 dolari SUA, la care i-a spus că creditul este achitat, dar banca, fără motive, nu dorește să elibereze gajul. A cerut prin notă de plată să confirme că a achitat gajul, fapt care i-a fost confirmat. A mers la bancă împreună cu ***** ***** și contabilă-șef Suhodoliscaia Ludmila. Acolo l-i sa spus că creditul este achitat, restanță nu este. A mai aflat că fabrica SA „Vindecea-LG” mai avea credite de 40000,00 dolari SUA, 500000,00 lei care era achitat, 2500000,00 lei, care era achitat

parțial, și i-au motivat că, până nu va fi achitată suma de 2500000,00 lei nu eliberează gajul. După scurt timp, ***** a fost atacată în judecată de bancă, unde Doibani a avut câștig de cauză și a fost ridicat sechestrul. Insistă asupra faptului că, suma împrumutului de 250000,00 dolari SUA până în ziua de azi nu i-a fost restituită. La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că, cu ***** întocmea recipise precum că a primit bani în calitate de director de societate. Nu poate să prezinte recipisele deoarece, în timpul percheziției i-au fost ridicate toate actele. Procesul-verbal de ridicare nu-l are. La întrebarea instanței, inculpatul a declarat că, perchezițiile au fost efectuate pe marginea dosarului dat și pe alt dosar „Gemenii”. Pretinde că s-a adresat ofițerului de urmărire penală, nu-și amintesc cum se numea, care i-a comunicat că o parte din acte vor fi anexate la dosar restul vor fi restituite. O copie a procesului-verbal de percheziție el nu deține deoarece l-a pierdut. Cu dosarul „Gemenii” nu are nici o tangență, nu are nici o calitate și toate înscrisurile ridicate în timpul percheziției nu i-au fost restituite. Nu a solicitat să-i fie restituite actele ridicate în timpul percheziției și nici nu știe unde să se adreseze. Pe marginea dosarului „Gemenii” nu a fost audiat. Au fost ridicate și alte acte în timpul percheziției, agende, acte care le aveam de la Moscova. Perchezițiile au avut loc în anul 2003. La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că, a verificat prin facturi, prin intermediul Diane, dacă banii au ajuns în contabilitatea fabricii de bere. A văzut lucruri care s-au cumpărat la fabrică de acești bani, a văzut rulajul la SA „Vindecea-LG”, pe care i l-a prezentat Diana, mașina de etichetat, care costa 800000,00 lei. Actele de reparație a țevii de la cazangeriei în sumă de 300000,00 lei. Mașina de spălare a sticlelor, care costă peste 100000,00 lei. Factura potrivit căreia care a plătit transportul pentru transportarea țevii, este o sumă mare deoarece este mașină specială. Menț*****ează că cheltuielile care au fost făcute se acopereau de suma de 250000,00 dolari SUA ***** a mai luat un credit în anul 2001-2002 pe firma „Rempils”, unde la fel era director, care a fost luat la fel de la BC „Universalbank” SA, în sumă de 2150000,00 lei, care i-a transferat la fabrica de bere. Pretinde că aceasta i-ar fi spus că, totul s-a făcut deoarece trebuia să fie mărit rulajul. A mai împrumutat bani de la Bulkat Iurii – 50000,00 dolari SUA, a achitat datorii istorice în mărime 500000,00 lei și 300000,00 lei. Cunoaște că a creat secție de realizare în anul 2000-2002. Spunea că are vre-o 300 de companii pe care le deservește și cu care colaborează. Cunoaște că banca BC „Universalbank” SA a încălcat legea, pentru că creditul de 160000,00 dolari SUA, 40000,00 dolari SUA, 500000,00 lei, astfel consideră că, urma să elibereze gajul deoarece creditele au fost achitate. La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat

că, în vederea restituirii împrumutului nu s-a adresat în instanța de judecată. Deoarece a discutat cu ***** și Lando care i-au promis că vor restitui banii, că ei lucrează și vor restitui suma. Nu a solicitat oficial ca suma dată să-i fie restituită. I-a crezut pe cuvânt că vor restitui banii. Menț*****ează că, firma nu mai are nimic, dar el are încredere în oameni. Este convins că cumpărăturile la fabrica de bere au fost făcute din banii lui (inculpatului) deoarece a văzut că după ce le-a dat banii, Diana avea activitate, lucra. De la bancă banii au fost luați după ce s-a luat împrumutul de la el. La începutul anului 2000 în contul fabricii SA „Vindecea-LG” erau 0,00 lei, dar cunoaște despre scrisoarea de la IFS, unde IFS solicita ca să fie achitată suma de 500000,00 lei, care a fost împrumutată fabricii SA „Vindecea-LG”. A doua datorie era de 300000,00 lei, era datoria pentru păcură, salariu. Diana i-a prezentat o listă conform căreia banii pe care îi va lua de la el (inculpat) vor fi investiți în fabrica de bere. Diana nu coordona politicile fabricii cu el. Diana i-a comunicat că activează conform planului de activitate care a fost întocmit de consiliul de observatori al fabricii de bere, dar cu el niciodată nu s-a consultat. Mai menț*****ează că, la fabrică mergea pentru 2-3 minute la o cafea. Se ducea la fabrică pentru ca să se asigure că ei au activitate și că banii împrumutați sunt investiți în fabrică. Pretinde că, nu corespund realității declarațiile că el ar fi proprietar, deoarece birou nu a avut, activități nu a petrecut. Părțile vătămate spun că au auzit de la cineva că el ar fi proprietarul, dar aceasta este o eroare, nu corespunde realității. Invocă faptul potrivit căruia, pentru împrumutul acordat fabricii, nu avea beneficii. Fiind din Orhei, și-a petrecut copilăria pe această stradă, a vrut să ajute. Nu a avut un scop de profit. La întrebarea părții vătămate a declarat că, administrator al fabricii nu a fost, acț*****ar nu a fost, credite nu a luat. La întrebarea părții vătămate *****, a declarat inculpatul că, pe parcursul a 17 ani de când s-a ridicat întrebarea că li s-au luat 49% și în gaj la toate creditele au fost puse anume acele bunuri care aparțineau acț*****arilor majoritari, nu s-a găsit cine să răspundă pentru aceste fapte. La întrebarea părții vătămate a declarat că, nu cunoștea de spre faptul că ***** nu mai activa în anul 2000 în calitate de director, dar știa că este acț*****ar SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. A mai explicat că, socrul său *****, era paznic la fabrica de bere. Nu-și amintește perioada în care a muncit deoarece este în relații rele cu el. Este locuitor al *****. Nu el (inculpatul) l-a ajutat să fie angajat la fabrică. Pe dnul ***** îl cunoaște, dar nu cunoaște cum a ajuns să lucreze la fabrică. El a fost primit la lucru de ***** Alexandru. Nu a influențat la angajarea acestuia. În continuarea audierilor, la întrebarea procurorului, a declarat că, nu cunoaște și nu a avut nici o relație cu SA „Norii” și nu cunoaște nici administratorii acestei

societăți. Nu a avut nici o tangență cu ei. Nu a discutat cu ***** asupra condițiilor contractuale încheiate cu banca. La întrebarea părții vătămate, ***** a declarat că, da, a făcut cunoștință cu cauza penală. La întrebarea cet. ***** vis-a-vis de faptul câte credite au fost luate de SA „Vindecea-LG” pe parcursul anilor 2000-2002 de la bancă, inculpatul a declarat că, nu a fost administrator al societății, și nu cunoaște despre creditele acordate. Menț*****ează că, pe d-na Suhodoliscaia Ludmila o cunoaște, era în calitate de contabil la SA „Vindecea-LG”. La întrebarea părții vătămate, Claudia Guțeva, inculpatul a declarat că, nu are nimic cu creditele, el cunoaște doar despre împrumutul care l-a făcut personal. Diana i-a spus despre creditul de la BC „Unuversalbank” SA, astfel că, a cunoscut despre acest fapt doar din spusele ei. El a declarat că Diana, când a luat suma de 2150000,00 lei, credea că din această sumă îi va restitui datoria, dar ea a luat credit pentru a mări rulajul la SA „Vindecea-LG”. La întrebare pusă a declarat că, lui ***** Alexandru el nu i-a împrumutat. Între data de 10-15 februarie au fost făcute acele contracte, după care ele au fost modificate. Contractul care a fost pregătit de către juristul *****. El s-a consultat cu notarul Valentina Levinta, care i-a comunicat că nu există așa formă de contract de gaj – și anume de gajarea companiei. Unica formă fiind vânzarea-cumpărarea, la care ea i-a recomandat să nu facă acest lucru, să nu încheie contractul de vânzare-cumpărare, pentru a nu apărea pe viitor credite sau datorii. Alexadru ***** , după cum a povestit la ședința anterioară, când a ieșit din funcția de director și a transmis-o lui ***** , ultimul a fost contact de IFS, unde i-a fost comunicat că datoria de 500000,00 lei urma să fie achitată cu mai mult timp în urmă, era termenul expirat, după care urma să fie achitată și amenda în sumă de 300000,00 lei, după care mai exista o datorie pe acciza și TVA, însă această sumă nu o cunoaște, dar aceasta sumă a fost creată în rezultatul faptului că statul i-a împrumut SA „Vindecea-LG”, când ***** era director, a sumei de 500000,00 lei. ***** , după ce s-a cercat cu ***** , a cerut în mod obligatoriu ca ***** sa-și preia funcția de director înapoi, să găsească bani și să achite datoria care o avea fabrica de bere, pentru că ***** nu a dorit să participe în acțiuni de judecată sau dosare. Din acest motiv ***** era persoana cointerесată să găsească bani de la cineva, de aceea și s-a adresat la el (inculpat) pentru ca el să-i împrumute 250000,00 dolari SUA pentru fabrica sa. După cum a aflat, prin anul 2001, începutul anului 2002, anume acest caz a servit ca temei să-i facă o propunere la funcția de director lui ***** . Toate acestea au avut loc la sfârșitul anului 1999, începutul anului 2000. ***** a fost numită în funcție la începutul anului 2000. Când a povestit că prima tranșă a fost de 70000,00 dolari SUA, pe care el

(inculpatul) le-a oferit-o ca împrumut, declară că a transmis 70000,00 dolari SUA cash și automobilul de model „Audi 6”, de culoare neagră cu n/î CFM671 lui *****, care urma să o vândă și să mai câștige bani pentru a-i pune la suma de 70000,00 pentru a fi 80000,00 dolari SUA. Banii i-au fost transmiși lui ***** în mână. Recipisa a fost scrisă de către *****, care a fost eliberată pe data de 20.02.2000, iar banii i-au fost transmiși pe data de 15-20 februarie. În recipisă a fost scrisă suma de 80000,00 dolari SUA, iar el în mână i-a dat suma de 70000,00 dolari SUA, iar automobilul „Audi”, menț****at anterior, i-a fost transmis lui Lando, pentru a fi vândut, și suma transmisă lui *****. Peste o săptămână automobilul a fost vândut și banii transmiși lui *****. Accentuează că, în recipisă era indicată doar suma de 70000,00 dolari SUA, despre automobil nu era indicat nimic. Menț****ează că, Lando cu *****nu cunoaște în ce relații erau. Consideră că aceștia erau doar cunoscuți. *****a lucrat în compania unde el (inculpatul) era acț****ar. Ei erau în relații bune și de încredere. Pe Lando l-a cunoscut la sfârșitul anului 1999. Cu acesta doar se salutau, nu erau în relații apropiate. În februarie 2000 deja ei se cunoșteau cu Lando, el era fondator la compania SRL „Ghencom”. Această companie, împreună cu compania SA „Lorens”, urma să le împrumute suma de 250000,00 dolari SUA în baza relațiilor pe care le avea cu *****. Contractul pe care l-a făcut împreună cu ei în luna februarie, a fost încheiat între el (inculpat) și *****. Era protocolul unde s-au semnat Consiliul de Observatori al Fabricii de bere SA „Vindecea-LG”. Prin acest act, aceștia îi gajau lui (inculpatului) activele fabricii de bere, unde au semnat totuși Lando, ***** și pe protocol mai erau 4-5 semnături, dar a căror persoane nu le țin minte. În protocolul dat ***** era președintele consiliului, iar restul erau membrii. Contractul de gaj a fost încheiat între două persoane: ***** și *****. În acest contract era stipulat, indicat, numele său (al inculpatului). Adică ei îi puneau lui în gaj. Acolo pe contract a semnat și el, fiind parte din acest contract. Contractul de gaj a fost încheiat la sediul de pe str. Sipotelor, 2, la sediul firmei sale. Acesta avea multe foi, a fost semnat și de către el (inculpat). În contractul de gaj el era indicat ca creditor, iar debitor era fabrica de bere SA „Vindecea-LG”, reprezentată de *****. Contractul de împrumut cu gaj, în sumă de 250000,00 dolari SUA, a fost încheiat la data de 5-10 februarie 2000 cu SA „Vindecea-LG”, care a fost reprezentată de Lando. Un alt contract de împrumut, fără gaj, a fost încheiat cu el ca persoană fizică, creditor, și SA „Vindecea-LG”, care a fost reprezentată de ***** în sumă de 250000,00 dolari SUA. Al treilea contract a fost încheiat între Lando ca reprezentant a SRL „Ghencom” și el (inculpat) ca persoană fizică, cu gaj, în sumă de 250000,00 dolari SUA. Acest contract a fost încheiat între 5-10

februarie. Mai era și al patrulea contract, încheiat între el (inculpat), ***** și compania SA „Lorens”, în sumă de 250000,00 dolari SUA. Ultimul contract fiind la fel cu gaj.

Pe primul contractul – încheiat cu Lando, în sumă de 250000,00 dolari SUA, nu a transmis suma de bani în cauză, pentru că trebuia să meargă la notar pentru a-i spune despre gaj. Cu referire la cel de al doilea contract, pretinde inculpatul, care a fost încheiat peste câteva zile, încheiat cu SA „Vindecea-LG” în persoana lui ***** , acest contract a fost semnat de ambele părți, banii din contract au fost transmiși parțial, mai întâi suma de 70000,00 dolari SUA imediat când a fost încheiat contractul în cauză. Restul sumei, nu ține minte exact, dar au mai fost 4 sau 5 tranșe, bani achitați cash – în mână. Aceasta s-a petrecut la el (inculpat) în oficiu, toți în dolari, până a fost acoperită suma de 250000,00 dolari SUA. De asemenea, a declarat că, cel de al treilea contract, încheiat între el (inculpat) și Lando ca reprezentant al SRL „Ghencom”, a fost încheiat peste câteva zile. El (inculpatul) banii nu i-a transmis. La fel și pe al patrulea contract încheiat între ***** , reprezentant al SA „Lorens” și el – banii nu i-a achitat. Explică faptul potrivit căruia pe trei dintre cele patru contracte el nu a transferat sumele de bani, doar pe primul contract a transmis banii. Din practica sa cu contractele, erau clienți pe care îi vedea pentru prima dată. Am încheiat contact cu ***** , deoarece pe el îl avantaja gajul lăsat. Mai mult, aceasta i-a lăsat recipisă. La acel moment ***** nu era director. Lui i s-a comunicat că ***** , la acel moment, avea altă ocupație. Personal el (inculpatul) nu a participat la ședințele fabricii de bere. În perioada februarie-martie 2000 nu cunoaște cine era șeful pazei la fabrică. Cunoaște doar că atunci a activat ***** , dar nu cunoaște exact de când acesta activa la fabrică. Când venise Diana la muncă, atunci a venit și ***** la muncă. Pentru el (inculpat), ***** este fostul său socru, cu care nu sunt în relații foarte bune. ***** era în relații bune cu Diana, deoarece anterior, când ***** lucra ca director financiar la abatorul din Orhei, el – socru lucra la pază. În timp ce el (inculpatul) eram fondatorul abatorului din Orhei, și deținea 50% din acțiuni. ***** este un cunoscut. Acesta a fost prieten cu tatăl său, care și el a lucrat la abatorul din Orhei. Cu acesta era în relații bune. ***** era inginer privind instalarea utilajelor la fabrica de bere. Nu cunoaște exact când acesta a venit la fabrică. El era în relații bune cu ***** . Nu cunoaște exact când acesta a fost angajat în muncă și de către cine. Contractul încheiat cu ***** era cu tranșe, adică suma de 250000,00 dolari SUA urma a fi transmisă în 4-5 tranșe. Această sumă a fost achitată în termen de 1-2 luni. O copie a tuturor contractelor încheiate nu o are, aceste contracte nu au fost înregistrate la OCT. ***** trecea sumele prin contabilitate când el îi

dădea bani. Aceasta cunoște de la ***** și de la jurist. De la contabilitate nu știa această informație. Atunci contabil era Barbos, Sohodolscaia. După februarie 2000, se ducea 1-2 ori pe lună la fabrica de bere. Cu ***** nu a fost în relații amicale, fiind doar în relații bune și doar atât. ***** urma să se căsătorească cu un prieten de al său. Atunci când se ducea la fabrică, el (inculpatul) intra la Diana sau la Valeriu și servea câte o cafea. În perioada lunii martie 2000, personal nu a adus niciodată nici un fel de marfă pe teritoriul fabricii, nu intra în obligațiunile sale. Nu cunoaște dacă compania SRL „Ghencom” a pus sechestru asupra fabricii. Nu era la momentul când au fost ridicate de pe teritoriul companiei de bere sticlele. El (inculpatul) pretinde că a fost invitat de Diana la fabrica pentru a le duce 50000,00-80000,00 lei cash, pentru că muncitorii nu primise salariul. Diana cunoștea cu certitudine ca el are bani. Nu cunoștea fiecare acț*****ar și fiecare acțiune din cadrul firmei SA „Vindecea-LG”. Pe parcursul timpului când a fost încheiat contractul și pe perioada tranșelor nu a văzut acțiunile firmei SA „Vindecea-LG”. Explică că, în contract era stipulat în procente, acolo era scirs că două companii au sub 60 – 70%. SA „Vindecea-LG” nu avea nici un procent. Erau doar doi acț*****ari, alții nu erau, era compania SA „Lorens”. Personal niciodată nu a participat la nici o Adunare Generală a acț*****arilor firmei. Relatează doar că, într-o zi când a fost în vizită la Diana, aceștia sărbătoreau ziua de naștere a unui muncitor de la fabrică. A mai indicat că, s-a adresat verbal către ***** , ***** și ***** pentru a-i da banii. S-a adresat la aceștia deoarece el (inculpatul) credea că ei poartă răspundere. Perioada când aceștia urmau să-i întoarcă banii era calculată din momentul când el transmitea banii, și urma pe parcursul unui an. În anul 2001, pretinde că s-a adresat verbal pentru ai fi restituită suma de 250000,00 dolari SUA Atunci de la Moscova a sunat-o pe Diana. El (inculpatul) a întrebat-o când vor fi banii, la care aceasta i-a spus că până ce nu-i are. În rezultat, suma dată nu i-a fost restituită. Până acum nu s-a adresat în judecată privitor la suma dată, și pretenții față de Diana nu are. Lando și *****u recunoșteau că au răspundere pe contract fata de el. Până în ziua de astăzi nu s-a adresat cu careva plângeri fața de Lando, *****și ***** , deoarece el (inculpatul) și-a dat seama ce a făcut. Insistă asupra faptului că, până acum suma nu i-a fost întoarsă. Din creditele luate de *****și SA „Vindecea-LG” nu a primit nici un ban. I s-a comunicat de partea vătămată că actele bancare a firmei SA „Vindecea-LG”, actele contabilității au fost arse, dar nu cunoaște de către cine anume au fost arse. A mai invocat că, deoarece el (inculpatul) avea un „Cadilac” în valoare de 100000,00 dolari SUA, a luat o altă mașină – „Moscvici”, care îl deținea ***** . A luat acest automobil pentru a Ltransporta lucruri personale de la

Orhei spre Bolohani. Lucrurile sale personale erau plasate în remorcă, dar în salon erau doar două fotolii-scaune pentru pasager și șofer, iar în spate nu erau scaune dar erau cutii cu produse pentru părinți. La fel, în salon atunci mai erau și acte care se aflau în spatele șoferului și pasagerului. Când a preluat automobilul de la *****, acesta nu i-a spus despre actele date. În ședință el a relatat că actele nu erau importante. De la lovitură automobilul a luat foc. S-a accidentat, dar nu a ars toată mașina, a ars doar scaunul șoferului, volanul. Motorul mașinii era în față. Atunci la fața locului au venit pompierii, dar mașina singură s-a stins. Probabil atunci au ars și actele. Când a fost învinuit de părțile vătămăte, el (inculpatul) a întrebat-o pe ***** ce volum de acte are fabrica, unde ea i-a comunicat că actele au un volum care ar încăpea într-un „Camaz”, adică erau foarte multe. Respectiv, pretinde că acestea nu puteau să încapă în spatele scaunului de la mașină. Totodată, a mai invocat că, ***** i-a comunicat că a lucrat inginer la o întreprindere și, probabil, pe bancheta din spate erau cărți și alte acte fără importanță. Când a încheiat contractul de împrumut cu *****, nu a întrebat cum sunt împărțite acțiunile. Nu cunoaște cine a semnat primul proces-verbal referitor la creditele luate de către *****, ea poate răspunde la această întrebare. Menț*****ează că, anterior nu a avut dosare penale, și nu a figurat ca inculpat. Pe data de 06.06.2000, când Diana a considerat că poate lua primul credit, acesteia i s-a oferit un credit în sumă de 160000,00 dolari SUA, dar după ce specialiștii de la bancă au verificat gajul și actele, au considerat că sunt puține și au mai dorit un gaj suplimentar, la care el (inculpatul) a fost rugat de ***** și *****, dacă poate să le ofere gaj suplimentar. El atunci a rugat-o pe ***** să le ofere un spațiu ca gaj pentru fabrica SA „Vindecea-LG”, după care *****, împreună cu ***** au mers la bancă unde a fost făcut contractul de gaj. Partea care a fost gajată acoperea suma de 40000,00 dolari SUA După jumătate de an, el (inculpatul) a întrebat-o pe ***** dacă a achitat creditul, despre acest moment a relatat anterior. Din spusele lui *****, a înțeles că, în perioada 2000-2002 au fost investite în fabrică mai mult de 6500000,00 lei. După cum i-a comunicat Diana, la creditul de 2500000,00 lei avea deja gajuri cumpărate din acestea 6500000,00 lei. Adică atunci când a venit Diana, în timpul cât activa ea, a fost cumpărat utilaj. Toate acestea sunt din spusele lui Diana.

Suplimentar instanței de apel a declarat că învinuirea îi este clară, vinovăția nu-și recunoaște și solicită să fie achitat.

La întrebarea părții vătămăte a comunicat că nu cunoaște cum a ajuns din investitor și creditor inculpat.

7. Cu toate că inculpatul ***** nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 190 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal consideră că vinovăția acestuia se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- *conținutul declarațiilor părții vătămate*, *****, care fiind audiată în ședință de judecată în instanța de fond a declarat că, pe inculpatul ***** ***** îl cunoaște, ea nu a avut nici o relație cu acesta, nu au lucrat împreună. Din sală cunoaște părțile vătămate, au lucrat împreună toată viața.

La întrebarea procurorului, la caz a declarat că, a început să activeze la fabrica de bere din ***** din anul 1972 în calitate de economist, unde a activat până în anul 1999. La fabrică era un colectiv foarte unit, erau ca o familie. Toate întrebările le hotărau împreună. Când a intrat la lucru, lucrul mergea foarte bine, colectivul era cointerestat să lucreze și salariul era bun. Avea obligația să conducă colectivul. Angajații fabricii, la sezon, erau aproximativ 100 persoane, iar permanenți erau aproximativ 60 de angajați. Rentabilitatea întreprinderii ajungea anual până la 15-25%. Ei produceau bere, apă dulce și băuturi alcoolice. Până în anul 1990 au început să producă băuturi alcoolice. Toate documentele întreprinderii le-a întocmit ea. Ei au fost puși la proiect pilot cu privire la privatizarea întreprinderii, dar nu ține minte precis anul când s-a început privatizarea întreprinderii. Făcând toate calculele, angajații întreprinderii aveau careva acțiuni. A fost o permisiune ca să dețină 49% din acțiuni. S-a făcut adunare cu lucrătorii și s-au transferat banii pe conturile întreprinderii. Colectivul mai învârstă a pus banii pe cont. Aproximativ 30 de oameni au pus banii. Vreo doi ani au achitat oamenilor dividende, acț*****ari din toată Moldova și-au primit dividende. A explicat că, ea trăia la 7 minute de fabrică. A decis ca toți banii să-i introducă la fabrică, și a cumpărat 10% din capitalul statutar. Toate acestea treceau prin Registrul întreprinderii. Rentabilitatea fabricii a decăzut în jurul anului 1995. De asemenea, a menț*****at că, societatea era deservită de BC „Agroindbank” SA.

Menț*****ează că, nu puteau să procure materie primă, deoarece aveau restanță la bancă, astfel, având în vedere faptul că nu aveau de unde lua bani, au decis să caute investitori. La acel moment director era ***** Alexandru.

A invocat că, în anul 1993, a angajat-o la lucru pe nora sa Dumbravă Valentina și tot în acel timp a angajat-o și pe fiica sa. Nora sa a procurat

2% din acțiunile întreprinderii. Registrul acț*****arilor era la întreprindere și de evidență se ocupa ea.

Pretinde că, directorul întreprinderii a decis că, au nevoie de investitori. Ea conducea toată organizația întreprinderii ce ține de economie. În anii 1997 au venit investitorii. Au fost chemați de director, care erau: *****, ***** și încă o persoană. Directorul a spus că acești oameni o să le dea ajutor și le-au acordat un suport material – SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. Le-au dat camioane pentru a aduce producția, au fost introduse și mijloace bănești. După vărsarea mijloacelor bănești de către aceste două societăți/investitori, au fost deblocate conturile la bancă. Investitorii au procurat acțiunile întreprinderii în cuantum de 51%, iar 49% erau a angajaților. În anul 1997 a avut loc Adunarea Generală și a fost schimbată denumirea întreprinderii în SA „Vindecea-LG”, la insistența investitorilor. După aproximativ jumătate de an, s-au început să se schimbe lucrătorii. Investitorii și-au adus lucrătorii lor. ***** a început să schimbe cadrele și s-au început neînțelegerile.

A mai invocat că, în perioada când ***** era la Ministerul Economiei, a fost adoptată o hotărâre a Guvernului RM, potrivit căreia, întreprinderilor care începeau a lucra greu, li se oferea posibilitatea să prezinte un plan de activitate timp de 5 ani, fiind oferită posibilitatea pentru a nu achita impozitele pentru un an, care urma să fie achitate în următorii 4 ani. De toate aceste facilități s-a folosit *****.

De asemenea, a invocat că, ***** *****, prin anul 2009, la procurorul ***** *****, i-a reproșat că, din cauza ei a avut de achitat impozite mari. În anul 1999, menț*****ează, ea a fost redusă de ***** din funcție. Ea avea mereu conflicte cu *****, când mergea cu darea de seamă la contabilitatea lui *****, nu corespundea evidența ei cu a lor. La ei cifrele erau mai mari decât ale ei la capitolul cheltuieli. Asume de aici, consideră partea vătămată, s-a început conflictul între ea și *****, indiferent de faptul că avea 10% din acțiuni la fabrică. În acest timp, de la fostele colege de serviciu, a aflat că ***** ***** a venit în funcția de director aproximativ prin anul 2000, și o doamnă pe nume „Diana”, care conducea întreprinderea împreună cu ***** ***** . În anul 2005, s-a gândit că poate pierde tot, astfel că a început să-și caute dreptate. A depus plângeri la diferite organe. Comisia Naț*****ală a Valorilor Mobiliare, i-a răspuns că SA „Vindecea-LG” avea foarte multe încălcări. La fața locului a fost un membru al comisiei și a anunțat-o ca să organizeze prezența celorlalți lucrători. Prezentrându-se la întreprindere, nu li s-a permis să intre pe teritoriu. Au participat la adunare colaboratorii care activau la acel moment.

În anul 2005 a fost pornită urmărirea penală în privința lui *****. În anul 2007 a fost anunțată că dosarul a fost transmis la Orhei.

La întrebarea de concretizare a procurorului, a declarat că, este deținătoarea a 250499 de acțiuni, care au valoarea de 10 ani pentru fiecare acțiune.

Consideră că, prejudiciul ce i-a fost cauzat este de 312000,00 lei. Suplimentar, a enunțat că, din spusele lucrătorilor cunoaște că, ***** a condus firma. Ea nu cunoaște care a fost procedura de vindere a firmei, deoarece la acel moment nu mai activa la firmă. Totodată, menționează că, în acel timp, până în anul 2005, el a rămas fără bani, și dacă știa că ***** , a mers la el la oficiu și l-a rugat ca să procure de la ea acțiunile ei, dar el nu a fost de acord. Aceasta a avut loc aproximativ prin anul 2002. Ea a mai mers la el încă o dată, la care el i-a spus că, dacă i le va vinde cu 50 bani pentru o acțiune el este gata să le cumpere. Însă cu așa sumă ea nu a fost de acord.

Mai indică că, Adunarea Generală a avut loc în anul 1997, când s-a schimbat denumirea întreprinderii. După ce a fost eliberată din funcție, ea nu a mai fost la adunări. Nu a auzit de gajarea întreprinderii. Ea a aflat de la lucrători că întreprinderea a fost gajată. Din spusele lucrătorilor, întreprinderea o dirija *****. La fiecare întrebare care apărea, răspuns îl dădea *****. Comportamentul lui era ca cel al unui proprietar.

La întrebarea de concretizare a instanței de judecată a declarat că, din spusele lucrătorilor se cerea petrecerea unei Adunări Generale, dar ea nu cunoaște precis dacă a avut loc vre-o adunare.

La întrebarea avocatului a declarat că, susține declarațiile de la urmărirea penală. La urmărirea penală a dat declarații mai detaliate. Dorește să fie încasat prejudiciul stabilit de organul de urmărire penală. Din hotărârea Judecătoriei Buiucani, ***** , a aflat toată informația. Toate plângerile care le-a acumulat sunt prezente la materialele dosarului.

La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că, ea l-a cunoscut pe ***** încă din timpul când lucra la fabrică. El cunoștea tot lucrul care se făcea la fabrică. Contabilul-șef ***** și directorul întreprinderii a perfectat contractul de credit de la bancă prin anii 1995-1996.

La întrebarea inculpatului a declarat că, a fost proiect de investiții;

- *conținutul declarațiilor părții vătămate*, ***** , care fiind audiată în ședință de judecată în instanța de apel a susținut declarațiile date în prima instanță potrivit căroră, pe ***** îl cunoaște parțial mai înainte, dar mai apropiat din anul 2000, luna februarie. Îl cunoaște ca cetățean din s. Bolohani. Era o persoană care se ocupa cu covoarele. Din anul 2000, când

s-a întors la lucru la fabrica de bere, din auzite cunoaște că acesta cumpărat fabrica, dar oficial nu a văzut nici un document. Lucra la fabrică, dar venea mai des când erau conflicte, ca să le amelioreze. Ea la fabrică a lucrat de o perioadă mai îndelungată, din 1969 până în anul 2003, și a avut mai multe funcții: de șef de depozit, contabil, inginer pe organizarea muncii, șef de cadre, iar după 1998, când s-a privatizat fabrica, când au venit SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, a trecut din nou ca șef de depozit. Fiind șef de depozit a avut tangență cu ***** *****, dar nu direct, deoarece ea își cunoștea lucrul și nu a avut niciodată situații nedorite. Poate aprecia relația cu ***** ***** ca relații de serviciu, doar atât. La moment sunt în relații neutre. Nu l-a văzut din anul 2002, dar cu părțile vătămate sunt în relații amicale, colegiale.

*La întrebarea procurorului, a declarat că, dorește să atragă atenția că, a fost un colectiv foarte unit. În cadrul fabricii de bere Orhei, dacă trebuia de îndeplinit planul, contribuiau cu toți împreună, în legătură cu necesitățile fabricii, indiferent de funcțiile deținute și alți funcț*****ari se implicau, și chiar dețineau primul loc pe asociația Vitanta. Toate legile erau adoptate la acea vreme, erau implementate la fabrica lor. Prima Lege de organizare a muncii în brigadă, a fost implementată primii de ei. Când a intrat în vigoare Legea că colectivul are dreptul de a privatiza fabrica, tot ei au fost primii pe republică care au privatizat fabrica din nucleul colectivului, adică acei care aveau staj de lucru mai mare. Atunci au fost adunați de d-na Dumbravă, care a venit cu solicitarea de a solicita privatizarea fabricii, în anul 1994 fiind primul proiect – proiect pilot. Au privatizat fabrica pe bani cash, din bonurile pe care le deținea i s-a permis doar 20% din bonurile deținute, iar restul pe bani cash. Aceasta era condiția pentru toți acț*****arii din colectiv.*

A concretizat că 20% din suma de bonuri pe care a primit-o de la fabrică pentru anii de activitate la fabrică. Mai târziu alții au optat unde să depună restul bonurilor. Suma totală de bani pe care a depus-o exact nu o ține minte. Doar prima cotă o ține minte – era de 290000 cupoane pe acea vreme. Ei în patru rate a depus banii și, ultima rată a fost de 300000 lei. Sumele intermediare nu le ține minte. În total s-a achitat în 4 rate. În final i s-au primit 2302 acțiuni împreună cu soțul său și 532 pe numele fiului. Ei toți au activat la fabrică. Toate ratele au fost achitate împreună cu soțul ***** Sim***** și fiul ***** ***** . În total sa primit 2834 acțiuni pentru întreaga familie, ceilalți membri la moment fiind decedați, acestea fiind trecute pe numele ei în calitate de moștenitor, procedura legală fiind respectată, fiind documentată de notar.

Menț****ează că fiecare acțiune avea o valoare de 10 lei pentru fiecare. Pretinde că, costul acestor acțiuni, pe vremea ceea, reprezenta valoarea unui apartament cu două odăi în or. Orhei, la Nordic, de la care s-au refuzat, numai ca să pună bani în fabrică, pentru ca copiii lor să aibă în viitor unde să lucreze, să aibă locuri de muncă. După ce au privatizat fabrica, primii doi ani au primit și dividende, dar nu poate spune cât anume, însă erau mulțumiți pe atunci.

Menț****ează că, pe parcursul anului 1996 situația în țară se înrăutățise, producția fabricii nu se realiza, erau nevoiți să producă mai puțin. Odată ce se producea mai puțin, cheltuielile deveneau mai mari, s-a constatat necesar să caute o piață de desfacere nouă, mai mare, dar pentru aceasta trebuiau investiții, pe care nu le mai aveau. În anul 1997, au apărut investitorii SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, două întreprinderi. SA „Lorens” era condusă de *****, iar SRL „Ghencom” – de Ghenadie Nicolaievici *****. La 06.06.1997, împreună cu lucrătorii lor, SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, a fost convocată Adunarea Generală a acț****arilor, unde s-a primit hotărârea de schimbare a denumirii fabricii din SA „Fabrica de bere din Orhei” în fabrica de bere SA „VindeceaLG”. La data de 30.05.1998 a fost înregistrat statutul în redacție nouă, cu capitalul statutar (social) de 1272430,00 lei, care a fost divizat în: 49% care-i revenea colectivului, și câte 25,5% reveneau SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. La prima Adunare Generală a acț****arilor din 06.06.1997, la SA „VindeceaLG”, în consiliul de observatori au fost aleși chiar din rândurile lor. D-na Dumbravă a fost membru al consiliului și din rândul acț****arilor fabricii, au fost aleși din rândul acț****arilor care dețineau 49% din acțiuni și anume ***** și *****. La această adunare au fost aleși din rândurile acț****arilor, iar la următoarea adunare au fost aleși din rândul SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. Împreună cu aceste două firme au lucrat în 1997 până în anul 1999 – sfârșitul anului. Spre sfârșitul anului 1999 a auzit că, aceste firme au decis să plece, dar motivul nu-l cunoaște. Pe parcursul anilor 1997-1999, răspunzător de realizare era cumnatul lui *****, pe nume „*****”. Răspunzător la paza de la poartă era o persoană care de asemenea era al reprezentanților SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. La începutul anilor 2000 au plecat acț****arii – cele două firme. Ea nu cunoaște dacă mai apoi, după aceasta să vină alții la aceste două posturi. A văzut că pleacă, deoarece plecase împreună cu rudele lor de la posturile numite, iar în funcțiile numite – la pază a fost numit socrul lui ***** *****, iar ca administrator – un cunoscut pe nume ***** Alexandru. Atunci i s-a prezentat că, următorul proprietar al fabricii este ***** *****,

fără o adunare specială și nici Adunare Generală tot nu a fost nici în anii 2000, 2001 sau 2002. Mai târziu a apărut ca director d-na *****.

*La întrebarea procurorului a declarat că, ea a înțeles de la d-nul ******, din spuse printre lucruri că, ***** vine ca proprietar că, cumpără fabrica.

Indică că nu cunoaște despre reorganizare în statut, contabilitatea era la Chișinău, depozitul principal era tot la Chișinău, unde se trimitea producția de la Orhei. A menț*****at că, atunci când se adresau la d-na *****cu careva probleme, ea le comunica că și ea este un simplu angajat. Fizic de multe ori l-a văzut pe d-nul ***** la fabrică în perioada 2000, 2001 și 2002. Până atunci cu ce se ocupa el nu cunoaște.

Explică faptul că, când se adresau cu întrebări și probleme la *****

, ea îi redirecț*****a către *****. Conflictele apăreau între d-nul administrator *****, care era mai principial cu lucrătorii. El răspundea la toate întrebările, dădea dările de seamă. Pe ***** nu cunoaște cine l-a prezentat ca administrator. Stătea toată ziua în biroul său. Explică că, conflictele apăreau din cauza că, în perioada anilor 2000-2001, nu s-a făcut reparație absolut la linie. Cel mai mult apăreau conflicte cu lăcătușii în vederea organizării lucrului. A fost și un caz când lucrătorii au ieșit și au lăsat lucrul, ieșind pe teritoriul fabricii. A venit d-nul *****, care a fost telefonat să vină, el a vorbit cu ei ca un director, în mod domol. Discuțiile de finalizau cu ameliorarea problemelor, apoi continuau lucrările. Chiar în una din zile d-nul ***** a mers în interior și, fiind probleme cu salariile, a promis că degrabă se va lucra mai bine și salariile se vor ridica.

Totodată, a mai menț*****at că, pe doamna ***** nu știe cine a prezentat-o. Nu ține minte, știe că a venit în depozit și s-a prezentat singură ca director.

La întrebarea instanței de judecată a explicat că, în ceea ce ține de serviciul resurselor umane în perioada anilor 2000, nu cunoaște cine se ocupa. Cu toate cererile și toate carnetele de muncă se ocupa Crețu Lucia, secretara, care se afla în biroul lui *****

, în calitate de administrator. Când venea și Igor, tot în acel birou împreună cu *****. Pe numele cui se depuneau cererile de concediu, sau la primirea la lucru, nu cunoaște. În această perioadă posibil a depus careva cereri pe numele directorului. În acea perioadă fiind *****.

La întrebarea procurorului a relatat că, nu poate explica cum stau lucrurile, dar a înțeles că d-nul ***** a încredințat lui ***** să administreze și să urmărească lucrul fabricii.

*La întrebarea avocatului inculpatului a declarat că, d-nul ***** nu a lucrat până în anul 2000. El a venit în funcție odată cu faptul când s-a schimbat la poartă, și a venit socrul lui ***** *****.* Socrul pe nume „Anton”. Alt-ceva nu cunoaște, doar la față. Paralel era administrator ***** și director *****. ***** se afla permanent pe teritoriu. Cele mai importante întrebări ale fabricii se decideau de ***** ***** din spusele lui *****.

Diana, ori de câte ori se adresau la ea cu careva întrebări, se consulta cu ***** ***** , apoi le spunea și lor. Personal (fizic) d-nul ***** ***** se prezenta la fabrică de două ori pe săptămână.

Pe parcursul activității a schimbat 6 directori și 4 antreprenori în perioada 1969 până la 2003 cu întrerupere de 4 ani de la 1971 până la 1976. În perioada 2000-2003 o singură dată l-a văzut pe *****.

Pe parcursul anului 2000, au lucrat paralel. ***** realiza apă gazată, iar ***** ***** realiza vodca și lichiorul, iar începând cu anul 2001 și 2002, ***** nu s-a mai prezentat pe teritoriul fabricii. Nu li s-a comunicat oficial printr-o oarecare Adunare Generală că pleacă. Pe parcursul anului 2002, vara, pe teritoriul fabricii, fiind mai mulți lucrători, a venit un reprezentant al BC „Unibank” SA de la Chișinău, care le-a citit hotărârea judecătii, potrivit căreia, SA „Vindecea-LG” în anul 2001 a luat un credit în mărime de 160000,00 dolari SUA și un alt credit de 3000000,00 lei și a fost puse în gaj toate bunurile întreprinderii. Aceasta a fost în luna iulie. Reprezentantul băncii le-a comunicat că, din acea zi, toate bunurile: teritoriul, clădirile etc. nu mai sunt ale lor, nu mai au nici un procent, dar devin proprietate ale BC „Unibank” SA. În aceeași zi, paznicii au fost trecuți prin cereri scrise de ei la BC „Unibank” SA, iar ei toți au fost trimiși acasă, fiind eliberați din luna octombrie în legătură cu lichidarea întreprinderii.

Această informație fiind adusă la cunoștință pe teritoriul întreprinderii, comunicându-li-se simplu, fără o semnătură oarecare. Aceasta a fost o noutate șocantă. Cum s-a luat creditul ei nu cunosc, nu li s-a comunicat niciodată, fiind cu speranța că va fi bine. A doua zi, cei care au fost pe teritoriu, au anunțat mai mulți lucrători ca să vină la fabrică și le-a comunicat că fabrica a trecut în posesia BC „Unibank” SA. Ulterior, vre-o 7 lucrători, membri ai colectivului, s-au adresat către Procuratura Orhei, pe atunci Județul Orhei. S-au adresat cu mai multe întrebări, care-i preocupau, una fiind neretribuirea timpului pentru staț*****are din vina administrației, a doua – cum vor primi certificate de salarii pentru pensie, o altă întrebare – cum și când s-a obținut creditul de la BC „Unibank” SA.

La întrebarea de concretizare a procurorului a declarat că, toate actele, registrele se păstrau la Consiliul Coordonator. Despre distrugerea unor acte, care a și fost motivul adresării la procuratură – cum vor primi

pensiile, a menț*****at că, într-o dimineață a venit un hamal pe teritoriul fabricii dii ***** , cu o bucurie, că a ars mașina lui ***** , care se afla la volan. În continuarea audierilor a reiterat că, în anul 2001, în luna martie, a venit un hamal la lucru, la depozitul de pe teritoriul fabricii, numele și prenumele nu-l ține minte, care a anunțat că, a fost incendiat automobilul de model „Moscvici” cu remorcă, ce aparținea lui *****.

*La întrebarea de concretizare a procurorului a mai declarat că, în automobil nu știe ce se afla, dar mai târziu a auzit că, se aflau documente contabile de la SA „Vindece-LG”. Cunoaște că au ars documentele contabile, dar care anume nu cunoaște, însă, din răspunsul Procuraturii Județului Orhei nr. 234P din 29.10.2002, a aflat ce documente concrete au ars. După ce a luat cunoștință cu răspunsul procuraturii, împreună cu ***** au decis să încerce să se adreseze pentru a primi un certificat de la pompieri prin care să fie confirmat faptul incendierii automobilului cu documentele menț*****ate, deoarece, documentele contabile care au ars conțineau informații și pe salariu, care erau necesare pentru adresare în vederea primirii pensiei.*

Astfel, adresând-u-se la pompieri, au primit certificatul solicitat, care a fost prezentat la „CNAS” (pe vremuri Sobez). S-au adresat la pompieri din motivul că, erau arse documentele pentru perioada de activitate 1997-2002, care erau importante pentru calcularea pensiei, deoarece majoritatea angajaților erau persoane cu vârsta aproape de vârsta de pens*****are. Toate aceste acte contabile, care au ars, se păstrau la Chișinău la contabilitate. Oficial nu a văzut ca să fie arse careva registre pe teritoriul fabricii, și nici nu a auzit.

*La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că, careva acte ei personal nu i s-au transmis, doar cartea de muncă și atât. La întrebarea avocatului părții vătămate, a declarat că, Ea primea facturile fiscale, care le îndeplinea, făcea darea de seamp, apoi le transmitea seara lui *****. Concret doar facturi de primire a producției și facturi de transmitere, totul se făcea manual. În perioada cât a activat după privatizare, ea nu a primit niciodată careva acte oficiale – cine este conducătorul întreprinderii. Când a fost prezentat d-nul ***** ***** , ea era pe buletin de boală, în februarie 2000. Ea personal nu a depus semnătură la BC „Universalbank” SA când s-au oferit creditele. Ea nu avea acces la actele care conțineau numele conducătorului. Știa cine este conducătorul întreprinderii doar din spuse.*

*La întrebarea procurorului a mai menț*****at că, cunoștea din auzite, dar de cine a fost prezentat d-nul ***** ***** nu ține minte, doar când s-a prezentat la muncă, după concediul de boală, a aflat de la colectiv. Când a fost prezentarea lui ***** ***** ea nu era și, respectiv, nu cunoaște*

cum s-a petrecut prezentarea, dar, din spusele altor angajați, a auzit că ***** este conducător-proprietar al fabricii SA „Vindecea-LG”. De asemenea, a indicat că, ea nu a participat la nici o Adunare Generală unde ar fi soluț*****ată chestiunea de gajare a bunurilor. Cât s-a aflat la conducere ***** careva adunări generale nu au avut loc, doar se făceau adunări spontane, adică urmare a căror-va conflicte între angajați. Ca să fie o Adunare Generală a acț*****arilor, aceasta trebuia să se petreacă cu un anunț din timp, care însă nu a fost niciodată, dar au fost adunări în colectiv, fără ordinea de zi. Diana spunea că este doar o angajată, iar Igor (*****) este conducătorul. Ea (partea vătămată) personal a fost prezentată la unele din adunări, când se prezenta d-nul ***** , care constau în condițiile de lucru nesatisfăcătoare. Colectivul cerea ca să vină ***** . În cazurile când se întâmplau careva probleme, colectivul cerea ca să fie chemat ***** ca conducător. Ea a observat că ***** în toate conflictele iscate, se atârna ca un proprietar, și nu ca un om străin. Mai menț*****ează că, ca lucrător, ea nu a avut careva tangențe cu atribuțiile lui ***** . Ea își făcea conștient lucrul său. În perioada în care era ***** , ea nu a știut și nu a văzut careva investiții în fabrică, din acest motiv se iscau conflicte la linie. În beneficiul întreprinderii creditele oferite nu a observat să fie benefice, pentru asta s-au și adresat la procuratură. După ce au aflat că bunurile întreprinderii sunt gajate în beneficiul băncii, ea pe ***** nu l-a mai văzut. A văzut-o doar pe ***** , care le comunica că este o simplă angajată. Când se iscau careva probleme rezolvabile în colectiv, ***** făcea trimitere la ***** , că acesta va veni și le va rezolva. Din perioada decembrie 2001 întreprinderea nu a mai activat – să toarne producție, din cauza că nu erau bani pentru procurarea materiei prime, care a fost și problema principală. Pentru acordarea creditelor întreprinderii SA „Vindece-LG”, s-au adresat la Procuratura Județului Orhei. La întrebarea avocatului inculpatului, a mai menț*****at că, din ce motiv se schimbau directorii în permanență nimeni nu spunea nimic. La începutul anului 2000, când au plecat foștii proprietari la fel nu cunoaște. Până la venirea SA „Vindece-LG”, fabrica avea careva datorii față de BC „Agroindbank” SA, dar nu știe exact ce sumă. Când s-a stins creditul față de bancă ea nu cunoaște. Au fost anunțați la o Adunare Generală, când au venit cei doi investitori noi. Când a fost aprobat memorandumul Prim-ministrului Tarlev, față de impozitele neachitate de către fabrică, nu știe cum au fost achitate. S-a discutat doar la o Adunare Generală, cunoscând că fabrica are o datorie față de stat, altceva nu cunoaște. Către ea personal salarii istorice nu au existat din partea fabricii. Când s-a închis fabrica în 2001, salariile au fost achitate cu producție de

lichior, aceasta a avut loc sub conducerea lui Diana, dar în anul 2002, nu s-a făcut nimic, chiar și Inspectoratul Fiscal de Stat nu a dat răspuns, dacă a fost efectuată darea de seamă. Pe parcursul anului 2002 trebuia să se plătească pentru staționarea fabricii din cauza administrației, dar nu s-a întreprins nici o măsură. La Inspectoratul Fiscal de Stat nici darea de seamă nu s-a dat pentru anul 2002. Se stopa producerea fabricii în anii 1995, 1997, 2000, deoarece nu era realizarea producției de către fabrică, de aceea s-a cerut de către angajați să se facă ceva nou. Până a se stopa total producerea la fabrică, investitorii noi care veneau, tot nu se schimba situația la fabrică, era spre rău. Nu cunoaște dacă de către ***** a fost procurat o mașină de etichetare, mașină de datare, sau achitat careva salarii istorice. Mașină de etichetare a fost la fabrică de la început, dacă au fost procurate mai târziu, în perioada anilor 2000-2002 ea nu cunoaște. Fabrica a activat peste o sută de ani, din ce an a început activitatea anume, nu cunoaște.

Suplimentar, a menționat că, înainte de venirea lui ***** , din ce cauză au plecat acționarii – nu cunoaște, fabrica în anul 2000, luna februarie, activa. Ea fost pe foaie de boală doar în luna februarie 2000. Când a revenit din concediul de boală deja s-a schimbat conducerea. A aflat de la colegi că proprietar este ***** . La întrebarea avocatului părții vătămate a indicat că, în cazul dacă ***** v-a fi recunoscut vinovat, crede că vor exista pretenții care vor fi formulate în cadrul cauzei penale. Suma prejudiciului moral, materialele cauzei vor fi înaintate ulterior față de ***** .

Fiind audiată suplimentar, partea vătămată a declarat faptul potrivit căruia, concretizează că, în declarațiile care au fost făcute anterior, în ședința de judecată din data de 24.02.2016 și 03.03.2016, au fost corectate omisiunile la denumirea băncii, fiind menționată denumirea băncii „B.C. „Unibank” SA”, dar corect este „B.C. „Universalbank” SA”.

Referitor la legea menționată în declarații, l-a referit la Legea cu privire la pensii, deoarece pentru perfectarea actelor de pensare era necesar să fie prezentat certificatul confirmativ referitor la documentele care au ars la incendierea automobilului d-ui ***** . La avocatul inculpatului a indicat că, de la ***** a auzit că domnul ***** este proprietarul SA „Vindece-LG”;

- *conținutul declarațiilor părții vătămate*, ***** care fiind audiată în ședință de judecată a declarat că, pe ***** i îl cunoaște, sunt în relații de serviciu, careva certuri sau relații ostile nu au avut. Nu l-a văzut din anul 2002 până la ședința de judecată. Cu părțile vătămate sunt în relații de prietenie.

*La întrebarea procurorului a declarat că, la fabrica de bere ea a activat din septembrie 1995 până în noiembrie 2003. Este de acord cu declarațiile făcute de d-na Dumbravă și d-na *****i Nadejda. O să se refere la activitatea d-ului ***** în perioada din 2000 până în 2002, cât a fost proprietar a fabricii de bere SA „Vindece-LG”. Ca proprietar al fabricii, ***** a fost prezentat în perioada 2000 de către fostul director *****. Igor ***** a fost prezentat ca proprietar, iar ***** ca administrator. În fiecare zi de luni se făceau volante cu administrația. La volantă ***** l-a prezentat pe ***** ca proprietar. La volanta era prezentă toată administrația fabricii: inginerul, contabilă, șefii de secții. O Adunare Generală a fabricii, unde să se prezinte proprietarul fabricii, nu a fost. Paralel cu societatea pe care o conducea ***** până în luna septembrie anul 2000 au activat societățile SRL „Ghencom” și SA „Lorens”.*

În perioada din 1985 până în 2003 a activat în calitate de șef de depozit, la depozitul de ambalaj, unde se ambalau sticle, lăzi și altele. În luna martie 2000, pe teritoriul fabricii au fost aduse 220000 sticle de 0,5 litri pentru îmbutelierea băuturilor alcoolice tari. La momentul când au fost aduse sticlele, pe teritoriul fabricii au venit, presupune partea vătămată, poliția economică, și toată cantitatea de sticlă a fost arestată. I s-a comunicat că sticlele au fost aduse pentru contrabandă în Ucraina. La momentul când a venit pe teritoriul fabricii poliția, au dispărut directorul ***** , administratorul ***** și ***** , care în acea zi era pe teritoriul fabricii, și au lăsat-o pe ea cu cei care au venit să aresteze partida de sticle. În acea zi ea a avut primul acces de inimă și a chemat salvarea pentru a i se acorda ajutor medical. În perioada 2000 – 2002 cât a știut că este ***** proprietarul fabricii, îl vedea regulat pe teritoriul fabricii, însă nu stătea permanent la fabrică, venea numai dacă erau careva probleme. Le-a fost comunicat că, mașina d-ului ***** în anul 2001 la începutul lunii martie a fost incendiată în apropierea s. Bolohan. Mașina de model „Mosvici 412”, cu furgon. Mai târziu a aflat că, în furgonul mașinii se aflau documente importante de la fabrică pe perioada din anul 1997 până la momentul incendierii mașinii. A mai menț*****at că, în anul 1994 la sfârșit ea personal a investit în fabrică 90000,00 de cupoane, ca apoi să procure în 2 rate a câte 300 lei acțiuni. În total, a indicat că-i aparțin 829 de acțiuni care erau evaluate la suma de 10 lei pentru una, dar la momentul când procura acțiunile, valoarea unei acțiuni era echivalentă cu 1 \$. A mai enunțat că, în vara anului 2002, în ziarul „Makler”, a citit că fabrica de bere SA „Vindece-LG”, se vinde. Atunci s-au adresat la ***** , ca să le comunice care este cauza că se vinde fabrica. Și tot atunci au aflat că, a fost luat un credit de la BC „Universalbank” SA și au fost puse în gaj toate activele

fabricii: clădirile, materia primă, producția gata, care era la moment pe teritoriul fabricii, fără ca să fie organizată o Adunare Generală a acț*****arilor. În afară de angajații fabricii, acț*****ari mai erau în jur de 1300 persoane, de pe tot teritoriul Republicii Moldova, care au cumpărat acțiuni în baza bonurilor patrimoniale. Când au aflat că fabrica se vinde, și că este pusă în gaj, ea cu ***** s-au adresat la Agenția Naț*****ala a Hârtiilor de Valoare să se consulte: ce s-a întâmplat cu acțiunile lor, și ce puteau să facă mai departe. Au fost la Registrul de Stat Chișinău ca să afle informații, cine de facto este proprietarul fabricii. Li s-a răspuns că nu poate să le dea asemenea informații. S-au adresat apoi la Agenția Teritorială a hârtiilor de valori în Orhei tot cu cererea ca să fie convocată Adunarea Generală a acț*****arilor, au primit indicații ca să strângă lista cu iscălituri a deținătorilor a 25% de acțiuni din numărul total a fabricii. Au fost strânse iscăliturile a 25% a deținătorilor de acțiuni, au prezentat-o la Agenție și d-nei director *****. După care *****a refuzat să fie convocată Adunarea Generală. După aceea, s-au adresat la Procuratura din Orhei, pe atunci județ. Fiindcă la Orhei nu s-a rezolvat problema, s-au adresat cu o cerere la Centru Naț*****al Anticorupție la Chișinău (CCCEC). Din 2002 până în prezent se judecă. A mai fost o ședința de judecată, dar nu ține minte anul, unde ca învinuită era ***** , în care au avut câștig de cauză. Dar nu cunoaște ce proces a fost – penal sau civil. După care li s-a comunicat că, de la ***** și de la SA „Vindecea-LG” nu poate să li se achite prejudiciul, pentru că ei nu dispun de finanțe. A mai indicat că, în luna decembrie 2002, în incinta Procuraturii Orhei, d-na *****a comunicat că fabrica se procură de către „amantul ei” – ***** Borș. Din decembrie 2002, până în aprilie 2003 au fost angajații SA „Orlic”, unde ca proprietar era ***** Borș, iar ca director aceiași ***** , administrator Valeriu *****. Au fost angajați în aceiași funcție cu același salariu. În vara anului 2003 SA „Orlic” și-a întrerupt activitate și a fost prezentat ca proprietar al fabricii SA „Nori”, ca proprietar Arcadie Cornegruța. A fost angajată în aceiași funcție. În vara anului 2003, până a veni ca proprietar d-nul Cornegruța, a fost prezentat un potențial cumpărător, el le-a pus întrebare angajaților prezenți ce este cu acțiunile lor. Ei i-au spus că nu știu despre soarta acțiunilor și că, probabil, nu mai sunt deținători de acțiuni. El a răspuns ca nu se implică, în așa situație, că o să fie probleme cu proprietarii de acțiuni, și i-a sfătuit ca să se adreseze în judecată, căci nu este corect cum s-a procedat cu ei. Până la moment SA „Vindecea-LG” nu este scoasă din Registrul de Stat, nu este desființată, dar activează sub altă denumire.

A mai menț*****at că, atunci când au fost puse activele fabricii în gaj, pe teritoriul fabricii nu a venit nici un reprezentat al băncii, ca să facă

evaluarea fabricii. Din aceasta ei concluz*****ează că a fost o ilegalitate. Când a venit ca proprietar Arcadie Cornegruță, a fost scos utilajul care conținea metal colorat, metale prețioase, s-a distrus cea mai prețioasă proprietate a fabricii, ca să nu aibă careva pretenții, că le-a aparținut cândva lor. Din auzite Cornegruță știa că ei s-au adresat în instanță de judecată, după care li s-a răspuns că ei nu o să aibă câștig de cauză, de aceea că el este în relații foarte bune cu fostul președinte Vladimir Voronin. După care majoritatea angajaților au fost eliberați de la fabrică din motiv că nu le „conveneau”, și în noiembrie 2003 au fost concediați. A mai indicat că, SRL „Ghencom” și SA „Lorens” produceau băuturi răcoritoare. Responsabil de administrarea societății fiind domnul „Serghei”, dar nu-i ține minte numele de familie. Directorul *****și administratorul ***** se ocupau de producerea băuturilor tari – vodcă și lichior. Răspuns la întrebările referitor la bunurile gajate au primit de la ***** , prin care a menț*****at că: fabrica este pusă în gaj și este scoasă la vânzare. Că ei nu mai sunt proprietarii acțiunilor, și fabrica într-adevăr se vinde, ei au aflat de la un reprezentant al băncii BC „Universalbank” SA, după care au început să se adreseze în instanțe. La acel moment ***** a spus că, ***** a pus fabrica în gaj. Nu a văzut nici o iscălitură. Adunarea Generală a acț*****arilor nu s-a convocat, toate lucrurile s-au făcut în secret, fără ca să știe acț*****arii. Personal ***** nu i-a spus nimic referitor la gajarea bunurilor. Sticlele arestate au fost aduse la fabrica de către ***** . Sticlele au fost ridicate de pe teritoriul fabricii în prezența ei și a reprezentantului de la poliția economică. Vreo investiție majoră la fabrică nu a observat, dar au fost investiții pe marginea materiei prime, pentru a activa.

La întrebarea instanței de judecată, a declarat că, investiții pentru procurarea utilajului în perioada anilor 2000-2002 nu au fost, fiind aceleași condiții anevoioase de muncă, fiind umezeală și frig.

*La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că, nu cunoaște despre careva datorii istorice, datorii pe salarii nu au avut niciodată, nu aveau de unde să afle informația despre datorii. Pe perioada când a activat, nu a avut niciodată rețineri la salariu. Salariile nu se majorau și nici nu se micșorau. În anul 1999 a participat la Adunarea Generală, numai că atunci nu s-a spus că se vinde fabrica și se schimbă proprietarul. Adunarea s-a petrecut în incinta cinematografului, care pe atunci funcț*****a. La Adunarea dată au participat aproape toți acț*****arii, în jur de 1000 de oameni. Nu cunoaște informații cu privire la datoriile fabricii, deoarece nu era pusă la curent cu datele contabile. La întrebarea instanței a menț*****at că, la adunarea dată nu s-a pus în discuție întrebarea cu privire la datorii, și nici nu au fost informați. La Adunarea Generală a acț*****arilor, care a*

avut loc în 1997, au fost informați că, acțiunile deținute de stat, aproximativ de 50%, vor fi scoase la vânzare pentru a soluț****a problemele financiare. După Adunarea Generală, acțiunile statului au fost vândute SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. Din câte ține minte, au fost în mărime de 300000,00 lei și 3 automobile de marca „Iveco”, „Ifa” și o mașină de mare tonaj.

*La întrebarea avocatului inculpatului, partea vătămată a declarat că, situația financiară s-a ameliorat puțin în perioada anilor 1997-1998, ca la sfârșitul anului 1999, să se reînceapă problemele cu realizarea producției. În anii 1997-1998, s-a activat mai bine, problemele au început în anul 1999, deoarece nu era piață de desfacere. Din suma de 300000,00 lei, nu cunoaște dacă s-au făcut careva investiții, deoarece nu ținea de competența ei. Schimbări radicale nu a văzut. **** a refuzat ca să fie convocată Adunarea Generală, fără să prezinte careva temeiuri legale. După ce au venit SA „Orlic” pe **** nu l-a mai văzut pe teritoriul fabricii. A fost concediată de la societate pe motivul de reducere a cadrelor. A explicat că, Adunarea Generală se convoca anual din anul 1993 până în anul 1999, când a fost ultima adunare. În fiecare an se dădea darea de seamă față de toți acț****arii. Fiind audiată suplimentar, a declarat că, când a fost fabrica scoasă la vânzare, în anul 2002, când a venit SA „Orlic”, mașinile de model „Iveco” și „Ifa” – de mare tonaj, nu le-a mai văzut pe teritoriul fabricii, au dispărut din lista averii fabricii dar și de facto au dispărut. Mai târziu a văzut mașina de mare tonaj „Super Maz”, la o bază de construcție, pe care lucra același șofer care a lucrat la fabrică, pe care l-a întrebat cui aparține mașina, iar acela i-a răspuns că-i aparține lui ****.*

*Menț****ează că, avea aceleași numere de înmatriculare, activa același șofer, care se află în s. Pelivan, fabrica de construcție, șoferul fiind Farîmă Vladimir. Despre soarta celorlalte mașini cu cunoaște.*

La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că mașinile au dispărut în anul 2002;

*- conținutul declarațiilor părții vătămate, ****, care fiind audiată în ședința instanței de apel a susținut declarațiile date în ședință de judecată în instanța de fond potrivit cărora, pe **** îl cunoaște. A activat în calitate de muncitor, fiind cu inculpatul în relații de serviciu. La caz a mai indicat că, ea a fost angajată la fabrică la data de 22.07.1986, fiind primită la fabrica de bere ca lucrător, activând până la 23.12.2002. A activat ca muncitor întreaga perioadă. Ea, din câte ține minte, în ogradă îi aduna și i se spunea că o să primească salariul și o să aibă de lucru. Explică faptul că, ea vorbește de perioada când activa d-na Diana și ****, în perioada anului 2000. A mai indicat că a deținut acțiuni în fabrică în număr de 296 acțiuni.*

La întrebarea procurorului a declarat că, pe perioada cât a activat nu au fost adunați ca să i se comunice de faptul că urmează să fie puse în gaj careva bunuri ale fabricii la care activa. Ea a auzit că toate activele au fost gajate din spusele altora. Data exactă nu o cunoaște și de la cine nu-și amintește.

Menț****ează că, în urma acțiunilor ilegale ale persoanelor pe marginea dosarului aflat în examinare, a suportat un prejudiciu de circa 10840,00 lei. Mai invocă că, declarațiile care le-a dat la urmărirea penală le susține pe deplin. La întrebarea avocatului părților vătămate, a declarat că, susține declarațiile date de celelalte părți vătămate pe acest dosar care sunt mai detaliate. A explicat că, Dogocher Piotr este soțul ei, care a depus plângere împreună cu ceilalți colegi de muncă. Pretinde că, prejudiciul estimat este prejudiciul cauzat întregii sale familii – împreună cu fiica și soțul. Nu i s-a restituit nimic din prejudiciul ce i-a fost cauzat. Ea nu a văzut un document oficial ce să confirme directorul fabricii sau să fie atașat pe perete. La numirea directorului, niciodată nu s-a comunicat angajaților. La întrebarea avocatului inculpatului a declarat că, ea a cumpărat acțiunile în 1993. Personal ea a achitat pentru fiecare acțiune câte 10 lei. Ea a fost eliberată de la lucru în legătură cu reducerea cadrelor. A fost concediată de la serviciu, conform cartelei de muncă nu ține minte, știe doar că erau doi frați. Poate menț****a un nume „Valentina”. Ulterior a depus cerere la demisie. Pe parcurs a existat și un transfer, care există în carnetul de muncă pe parcursul anilor de activitate. Carnetele de muncă se aflau la Chișinău, la oficiu. Nu i s-a aplicat ștampila în carnetul de muncă de către *****, și nu a pus carnetul de muncă la loc. Ulterior, carnetul de muncă a fost găsit în laboratorul chimic întâmplător când se făcea ordine, care se afla într-un sertar. Ea a activat până în anul 2002, apoi a activat în perioada lui Cornegruță. Personal ea, de la *****, nu a primit indicații. La fabrică l-a văzut de mai multe ori, pe teritoriul fabricii, dar nu ține minte perioada și anii, ea era în atelier. Ea nu s-a adresat la ***** să-i aplice ștampila. Ea (partea vătămată) știa doar că se află în safeul la locul ei, iar ulterior ea a activat cu Cornegruță, dat fiind pensia mai mică, atunci s-a depistat lipsa carnetului de muncă. Indică faptul potrivit căruia, doamna care a găsit carnetul de muncă se numește Sîrbu Galina. Menț****ează că, ea cunoaște doar că s-a găsit doar cartela ei de muncă. Când a aflat că nu este aplicată ștampila în carnetul de muncă, nu s-a adresat deoarece nu mai erau fetele la arhivă. La întrebarea instanței a declarat că, deține grad de invaliditate, în urma unui accident de muncă la ochi, cu privire la vedere, fiind invalidă de gradul III.

*La întrebarea avocatului părților vătămate, a declarat că, perioada cât a activat *****, mai târziu s-a depistat că nu s-au aplicat înregistrări în*

carnetul ei de muncă, fiind pierdut din stagiul ei de muncă. Perioada cât era ***** , cunoștea că stăpân era ***** , iar ***** activa în calitate de administrator.

*La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că, ea nu își aduce aminte în ce condiții și cine l-a prezentat că ***** ar fi stăpânul fabricii, de asemenea, nici perioada când aceasta a fost.*

Suplimentar instanței de apel a declarat că inculpatul susține că nu este vinovat dar acțiunile și uzina s-au dus iar prejudiciul nu a fost restituit.

*- conținutul declarațiilor părții vătămate, ***** care fiind audiată în ședință de judecată a declarat că, pe ***** îl cunoaște, el a fost ca șef al fabricii de bere din orașul Orhei, pe părțile vătămate de asemenea le cunoaște, au lucrat împreună la fabrica de bere. D-nul ***** a venit la fabrica de bere prin anul 2000 și a activat până în anul 2003. D-nul ***** nu a venit personal ca să î-i spună că este director, dar printre foștii șefi se vehicula că el este noul șef. La fabrică activau în jur de 80-100 persoane. În timpul când a fost d-nul ***** șef, nu au fost convocate adunări. Cereri referitor la concediu nu a depus. Cererile le scria pe numele lui *****.*

*La întrebarea procurorului a declarat că, nu cunoaște cum a devenit d-nul ***** proprietar. El nu-i dădea indicații personal lui (părții vătămate). Șeful secției era ***** . După aceasta a venit d-nul „*****”, care era șeful lor, și le dădea indicații. ***** venea și dădea indicații domnului „*****”, ca ulterior acesta să le dea indicații lor. Pe ***** nu a prezentat-o nimeni, iar d-nul ***** s-a prezentat singur, spunând-le că este proprietarul fabricii. El (partea vătămată) a aflat că ***** este proprietar. A aflat de la ***** . În acea perioadă fabrica activa, producea rachiu, apă dulce. A aflat că bunurile fabricii nu mai aparțineau fabricii. A aflat deoarece au venit de la bancă și au spus că fabrica este falimentată. Nu cunoaște dacă a fost vreo adunare. Nici nu cunoaște cine a fost de la bancă. Lucrătorii băncii veneau în toată ziua și se uitau prin fabrică, dar nu cunoaște ce făceau. Nu a întrebat de șef de ce vin lucrătorii băncii, deoarece știa că fabrica este falimentată. Fabrica de bere aparținea d-ui ***** , nu cunoaște cum acesta a devenit proprietar. Până la d-nul ***** proprietar era d-nul „*****”, iar înaintea lui fabrica aparținea proprietarilor de acțiuni. În anul când a venit d-nul ***** , producția era rentabilă, lucrau câte 2 ture, fabrica avea venit. Când a venit d-nul ***** , s-au făcut unele schimbări, și anume au fost procurate o mașină de etichetare, și un calculator care imprima data, producția fabricii, dar și un aparat de turnare a rachiuului în sticle. Aparatajul procurat care a fost cumpărat nu a fost nou. Reparații capitale a încăperilor nu au fost făcute. Nu cunoaște în ce calitate lucra Diana. Ea venea și aducea banii și trebuia să se semneze pe borderou*

de salariu, iar pe borderouri nu era indicată una și aceeași sumă. Această practică a început odată cu venirea lui *****. Salariul se achita de pe borderoul cel mai mic. Nu cunoaște cine completa borderourile date. Cu Diana venea încă o doamnă și ea le elibera banii. Nu a participat la nici o Adunare Generală a acț*****arilor. Referitor la punerea în gaj a bunurilor nici nu a fost convocată o astfel de adunare. El era acț*****ar al fabricii. Nu a participat la nici o adunare a acț*****arilor. Nu l-a văzut pe ***** după ce au venit lucrătorii băncii. În afară de „*****” mai era „*****”, care era ca un conducător. El primea indicații de la domnul ***** și Diana și, ulterior, le dădeau indicații lor.

*La întrebarea avocatului ******, a declarat că, o acțiune consta în jur de 1 dolar sau 10 lei. Șeful nu venea să le dea darea de seamă. Adunări cu privire la darea de seamă nu erau convocate. În jur de 1000 acțiuni, în lei ar fi fost 10000,00 lei. Este o sumă impunătoare pentru el și dorește să-i fie restituită. Nu l-au rugat să semneze referitor la faptul că fabrica să fie pusă ca gaj la bancă. A explicat că, fabrica era societate pe acțiuni. La întrebarea avocatului inculpatului, partea vătămată a declarat că, nu cunoaște prețurile la care s-au procurat bunurile menț*****ate mai sus. În ultima perioadă, când nu se achita salariul, angajații fabricii s-au indignat și solicitau să se prezinte directorul fabricii, care la acel moment era ***** , s-au administratorul, care era ***** . Dar se adresau cu solicitarea dată la d-nul „*****” care era ca un administrator, la ce ultimul le răspundea că, dacă nu dorească să lucreze, să meargă acasă. Nu cunoaște dacă i se transmitea d-ui ***** sau nu solicitările lor. În perioada 2000-2002 nu cunoaște dacă fabrica a avut careva probleme financiare;

- *conținutul declarațiilor părții vătămate*, ***** ***** , care fiind audiată în ședință de judecată a declarat că, pe ***** îl cunoaște. La caz a explicat că, a activat ca șofer la fabrica de bere din Orhei. Cu acesta sunt în relații normale. A menț*****at că, a lucrat din anul 1981 până în anul 2000 luna octombrie, iar din anul 2000 până în 2003 a lucrat ca paznic la postul de intrare. A avut acțiuni la fabrica de bere, aproximativ 900 de acțiuni, iar o acțiune valora 10 lei. Când a venit la fabrica d-nul ***** el (partea vătămată) deja activa ca paznic. A concretizat că, el (inculpatul) era șeful la fabrica de bere. Domnul ***** a activat în cadrul fabricii aproximativ 3 ani. La conducerea fabricii de bere mai era o doamnă dar, nu ține minte cum se numea. Fabrica o conducea ***** , iar doamna ceea era ca adjunct. Adunarea acț*****arilor pe timpul când a activat ***** nu ține minte dacă s-a convocat. Nu a participat la nici o adunare unde să fie discutată problema referitor la faptul că acțiunile fabricii să se pună ca gaj la bancă. La întrebarea avocatului ***** , a explicat că, la poliție nu s-a adresat cu

vreo plângere. Nu i s-au restituit banii pentru acțiunile date. Dorește ca să i se întoarcă banii care i-a investit. Suma nu o ține minte precis. A știut că este un director nou, acte nu i s-au prezentat. La întrebarea avocatului inculpatului partea vătămată a declarat că, nu ține minte numele persoanei care l-a prezentat pe viitorul șef. A indicat că, personal de la d-nul ***** nu a primit nici o indicație. De multe ori l-a văzut pe ***** la fabrica de bere, aproape în toată ziua. Nu cunoaște ce făcea pe teritoriu *****, dar ca șef el era obligat să fie prezent. Ca director mergea pe teritoriu, verifica cum se executa lucrul. O cunoaște pe *****, era angajată în calitate de adjunct. A venit această femeie, pe nume *****, și a comunicat că ea o să fie adjunct. La întrebarea procurorului a declarat că, acțiunile au fost procurate cu bani cash, iar o parte a fost atribuită conform stagiului de muncă.

La întrebarea instanței partea vătămată a declarat că, nu ține minte câte acțiuni a cumpărat cu bani cash. Nu ține minte dacă a dispus de vre-un contract de cumpărare a acțiunilor.

*La întrebarea avocatului *****, a declarat că, șeful său, care îi dădea indicații, era d-nul „*****” numele nu îl ține minte. El era șef peste tot locul. Toate indicațiile le dădea „*****”. El a lucrat aproximativ 3 ani, când deja lucra în calitate de paznic. O persoană cu familia „Anton”, lucra la fabrică, era paznic superior. El era rudă cu d-nul *****, i se pare că era ginere.*

La întrebarea procurorului, partea vătămată a mai indicat că, nu ține minte de unde a aflat că fabrica a trecut în proprietatea băncii.

*La întrebarea avocatului ***** a declarat că, nu ține minte dacă a lucrat la bancă;*

*- conținutul declarațiilor părții vătămate *****, care fiind audiată în ședință de judecată a declarat că, ee ***** îl cunoaște, din 01.02.2000 până la 01.03.2000. L-a cunoscut deoarece a lucrat la fabrica de bere din Orhei ca șef de depozit, iar el a venit ca director de la 01.02.2000, iar pe 02.03.2000 ea s-a eliberat. Ca om nu are nimic împotriva lui, iar ca director – ar dori ca să întoarcă banii, în valoare de 1084 de acțiuni care costau 10 lei pentru o acțiune. Când a lucrat la fabrica de bere erau 2 proprietari – ***** Andreevici și *****. A explicat că, ***** producea băuturi nealcoolice, iar ***** – rachiu. Funcția de director a lui ***** o îndeplinea domnul *****, dar funcția de director a lui ***** o îndeplinea *****.* Menț*****ează că, nu cunoaște nimic despre credit. A auzit după ce s-a eliberat doar că banca a luat fabrica din cauza datoriilor.

*La întrebarea avocatului *****, a explicat că, a activat din 1970 până la 02.03.2000. Fabrica a activat bine, producea diferite băuturi. Salariul nu*

se achita la timp. În anii 1997-1998, salariul nu se achita regulat, putea să se rețină câte 2 luni, aceasta a durat până în anul 2000, mai departe nu cunoaște. Ca acț*****ar nu a fost chemată la vreo adunare a acț*****arilor. O adunarea a avut loc la Casa de cultură în anul 1997, iar o a doua adunare a avut loc la cinematograful, poate în anul 1998. Mai multe adunări nu au fost convocate. Când ***** a venit în calitate de director nu s-a convocat adunare ca să fie prezentat. A auzit despre acest lucru de la lucrătorii fabricii. Nu avea careva tangențe cu conducerea, ea își îndeplinea doar funcția sa. Când activam la depozit avea 2 registre: unul pentru ***** , iar unul pentru ***** și ducea evidența materialelor care se duceau de la depozit în secție. D-nul ***** nu s-a prezentat în fața colectivului, și nici nu s-a convocat vreo adunare ca să fie anunțați că, de la 01.02.2000 o să aibă 2 proprietari.

*La întrebarea procurorului a declarat că, pe ***** , ca director, nu l-a prezentat nimeni. Am auzit că d-nul Lando pleacă și în locul lui vine d-nul ***** . Pe ***** l-a văzut de vreo 2-3 ori pe teritoriul fabricii. Când a activat, în perioada când a fost d-l ***** director, nu a fost nici o adunare. Pe ***** nu o cunoaște, dar când venea la fabrica de bere, după ce s-a eliberat, a auzit că ea activează în locul lui ***** .*

*La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că, pentru acele 2 adunări care au avut loc a fost preîntâmpinată cu ceva timp înainte. Despre alte adunări nu a fost anunțată. A explicat că, venea la fabrică des, și cunoaște că, nu a fost nici o adunare. Pe ***** l-a cunoscut pe teritoriul fabricii, el era cu d-nul Lando și ***** . Din spuse a înțeles că el este noul proprietar. Șefa depozitului de turnare ***** a venit și i-a spus că, de la 01.02.2000 să facă 2 registre, în care să scrie care materiale merg pentru producerea apei – pe care o producea ***** , și care materiale merg pentru producerea alcoolului – pe care îl producea ***** . Lui ***** nu i-a prezentat registrul niciodată. El nu a semnat și nici nu a făcut careva verificări. Despre adunările din 1997 și 1999 a aflat din anunțuri, ele au fost conduse de ***** . A participat la ambele adunări. Responsabil pentru dările de seamă nu ține minte cine era. După anul 2000 nu s-a adresat ca să primească bani pentru acțiuni. Are pretenții față de ***** , deoarece el a fost proprietarul fabricii, ei au depus banii săi la fabrică și dețineau 49% din acțiunile fabricii care au ars.*

*La întrebarea avocatului ***** , a menț*****at că, registrele care le ducea ea le transmitea la sfârșit în contabilitate cu toate facturile și darea de seamă. Nu avea obligația ca să dea darea de seamă directorului;*

*- conținutul declarațiilor martorului ***** , care fiind audiat a declarat că, pe ***** îl cunoaște, s-au cunoscut la sfârșitul anului 1999,*

începutul anului 2000 și sunt în relații normale. Pe părțile vătămate le cunoaște, sunt în relații bune. La caz a menț*****at că, în anul 1995, și-a început activitatea în ***** împreună cu colegii săi și au deschis un depozit angro, unde vindeau produse alimentare. Concomitent, mai lucra împreună cu uzina din Bender și vindea bere. A lucrat aproximativ 4 ani. Achita impozite, iar aproximativ la sfârșitul anului 1999, au decis să dezvolte activitatea lor, și au fost formate 2 societăți SRL „Ghencom” și SA „Lorens”. Fondatorii acestora au fost prietenii săi: ***** *****, ***** și el personal – *****. Ei împreună au adunat bani și au decis să-și dezvolte activitatea. Luând în considerație că imaginea lor era bună, timp de 4 ani au ajuns aproximativ la 80-100 de companii cu care conlucrau. Aveau magazine unde comercializau produse, iar oficiul era pe str. Molodeji, la etajul III, în incinta firmei „Monolit”. La întreprinderea lor lucra juristul Ceban Valerii, care gest*****a documentele firmei. În anii 1998-1999, a venit ***** împreună cu reprezentanții fabricii de bere Orhei – ***** și *****, familia nu o ține minte, și au propus să restabilească fabrica de bere, să cumpere acțiuni și să lucreze împreună. Au dus negocieri, au verificat actele timp de vreo 2 luni, și au luat decizia cu colectivul SRL „Ghencom” și SA „Lorens” să investească în această fabrică de bere. Fabrica de bere se numea pe atunci SA „Fabrica de Bere Orhei”. Fiind necesar să fie efectuată întâlnirea acț*****arilor, care erau în total 1200, s-au adunat în cinematograful din centru or. Orhei, unde s-au adunat aproximativ 400-500 acț*****ari, fiind petrecută, conform Legii, Adunarea Generală unde s-a luat decizia ca firmele SRL „Ghencom” și SA „Lorens” să fie acț*****ari cu pachetul de control al acțiunilor de 67%. Toate aceste acțiuni au fost făcute prin intermediul unei firme din Chișinău. SRL „Ghencom” și SA „Lorens” aveau 51%-52% din acțiuni, iar celelalte acțiuni le-au cumpărat de la lucrătorii fabricii cu 0,50-0,70 bani pentru o acțiune. De toate achizițiile se ocupa contabilă Matvienko Natalia. După Adunarea Generală, aproximativ peste o lună, aveau 67% din acțiuni, deținând pachetul de control. Când au venit la fabrică, au văzut că este necesar să investească bani pentru a face careva lucrări de reparație. La acel moment fabrica nu lucra timp de 6-7 luni, și datoriile față de angajați erau aproximativ pentru 8 luni. Firmele SRL „Ghencom” și SA „Lorens” au achitat lucrătorilor salariile care erau restanță, însă suma nu o ține minte. De asemenea, au făcut revizia și au constatat că nu se ajungeau 12000 lăzi de metal în care se transporta producția din sticlă, și anume bere, apă și lichior. Au analizat toate documentele și au depistat că acelea sunt casate la fier uzat, iar, la valoarea dolarului, acestea au fost casate la 0,10 cenți. *****, la întrebarea: - unde au dispărut lăzile din metal, fiind casate la metal, care pot fi păstrate

în jurul de 15 ani? – acesta nu a putut să răspundă la această întrebare. La Adunarea Generală a acț*****arilor, care a avut loc în or. Orhei au luat decizia să găsească investiții pentru ca fabrica să lucreze, adică bani pentru produse alimentare și altele. Au luat decizia să producă 4 feluri de vodcă, deoarece tehnologia fabricii din Orhei permitea acest lucru. A trecut o perioadă de timp, au achitat salariile lucrătorilor și, ***** Alexandru, împreună cu ***** au căutat investitor, și l-au găsit pe d-nul ***** ***** , care a împrumutat banii fabricii de bere SA „Vindecea-LG”. Au luat bani cu împrumut de la persoană fizică, deoarece 3 bănci din ***** și o bancă din or. Orhei, unde se deservea fabrica din Orhei, le-au refuzat în acordarea creditului, deoarece fabrica era într-o stare rea. Din aceste considerente, juristul împreună cu ***** , l-au convins și acesta a împrumutat fabricii SA „Vindecea-LG”, pentru deschiderea fabricii, aproximativ 250000,00 dolari SUA Fabrica a început să funcț*****eze, iar suma de bani a fost cheltuită pentru repararea integrală a fabricii. Oficial această sumă de bani a fost împrumutată de la persoană fizică – de la ***** ***** . Acești bani au fost împrumutați de către ***** . Nebova îl cunoștea pe Igor ***** , iar Ceban a făcut cunoștință cu ***** de sine stătător. Când s-a început lucrul a apărut întrebarea către ***** și ***** referitor la memorandum din partea statului în sumă de 500000,00 lei. Dacă contabilă ar fi spus că acest memorandum trebuie să fie stins în termeni restrânși, ei nicio dată nu ar fi intrat în această fabrică. Directorul fabricii de bere și ***** nu i-a comunicat firmei SRL „Ghencom” că acest memorandum a fost pentru 5 ani, fiind duși în eroare în acest sens. Mai mult ca atât, Agnesa Gheorghvna împreună cu ***** vorbeau că, toate întrebările referitor la memorandum nu vor fi timp de 5 ani. Despre acest fapt ei au aflat ulterior.

La întrebarea: *cum explicați faptul că în declarațiile date în cadrul ședinței de judecare de azi ați declarat că ați primit asigurări de la directorul ***** și doamna Agnesa că timp de 5 ani nu va trebui de achitat memorandumul și tot în aceste declarații comunicați că dacă cunoșteți despre acea datorie față de stat nicio dată nu intrați în afacere cu fabrica de bere din Orhei?*, martorul a declarat că, la momentul când a intrat nu cunoștea despre datoria fabricii în sumă de 500000,00 lei față de stat, iar când au aflat, directorul ***** și Agnesa i-au asigurat că această datorie urmează să o achite în decurs de 5 ani. La întrebarea lui (a martorului) către *****: de unde a apărut această datorie, s-a dovedit că ei au luat credit și au produs bere și apă, iar mai apoi a fost fabricată bere, aproximativ vreo 40 tone, care ulterior a fost păstrată timp de 6-7 luni, s-a stricat și a fost vărsată în canalizare.

Totodată, la întrebarea: de ce nu este semnat de către comisie, dar este semnat de către ***** și *****, nu au primit răspuns. Pe actul de nimicire a berii menț*****ate mai sus nu era semnat de către tehnologul-șef, care duce răspundere pentru calitatea producției. El (martorul), ca președinte al consiliului de observatori, împreună cu juristul ***** și acț*****arii SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, *****, Lando au venit la fabrica din Orhei au chemat tehnologul principal „Tatiana” și au întrebat-o dacă s-au stricat 40 toane de bere și dacă aceasta a fost vărsată în canalizare, la care ea a răspuns că nu cunoaște și nu a semnat nici un document în acest sens. Pentru acea perioadă au fost vândute aproximativ 20-30 toane de bere, astfel au ajuns la concluzia că vărsarea în canalizare a berii nu a fost. Ei au întocmit un act, prin care s-a confirmat că cantitatea de 40 tone de bere, care a fost menț*****ată în alt act că a fost nimicită, nu a fost posibil de a fi nimicită în urma constatărilor din informația primită de la tehnologul-șef și l-au lăsat la ei în oficiu.

A mai menț*****at că, acț*****arii au luat aproximativ 250000,00 dolari SUA, pentru repararea fabricii, fiind luată pe părții undeva timp de vreo jumătate de an. În anul 2000 au văzut contractul de împrumut, încheiat și semnat de administratorul pe numele „Diana”, familia nu și-o amintește, și *****. Contractul era pentru suma de 250000,00 dolari SUA cu 10% dobândă, acordat pentru o perioadă de 6 luni, fiind necesar să fie întors timp de 12 luni cu tot cu procente.

Contractul nu a fost autentificat notarial. Suma de 250000,00 dolari SUA a fost pusă pe contul firmei SA „Vindecea-LG”, și a fost investită în reparația fabricii tot în același an. A fost procurat utilaj pentru încheierea etichetei pentru sticle, fiind multifuncț*****al, care costa 800000,00 lei.

A văzut personal actele, dar nu a văzut mașina care a fost procurată. El a văzut personal factura de transport, dar nu a văzut actul de primire-predare a utilajului respectiv, dar mecanicul uzinei de bere, familia nu o ține minte, iar numele i se pare că era „*****”, a venit în oficiu la Chișinău și de la aceasta a auzit cum a declarat că a instalat utilajul timp de vreo 2-3 săptămâni. În anul 2000, fiind necesar să fie procurate materie primă pentru îmbuteliere, directorul fabricii Diana a venit cu propunerea să ia credit de la BC „Universalbank” SA, în sumă de 160000,00 dolari SUA, iar peste o lună – încă 40000,00 dolari SUA, tot pentru materie primă. Fabrica a primit acești bani de la bancă. Au început să lucreze. Când a fost luat al doilea credit, era necesar să fie pus ceva în gaj, iar ***** ***** a pus în gaj firma sa. Aceasta cunoaște de la „Valeriu”. Fabrica de bere a luat 5 credite de la BC „Universalbank” SA în următoarea consecutivitate: 160000,00 dolari SUA, ulterior 40000,00 dolari SUA, al treilea credit 500000,00 lei. A mai

fost luat al patrulea credit de către administratorul Diana de la firma ei, denumirea nu o ține minte, dar se începea cu litera „R” în sumă 2100000,00 lei și al cincilea credit a fost luat de la BC „Universalbank” SA, în sumă de 2500000,00 lei.

A mai declarat că, primele trei credite au fost stinse din contul producției realizate, apoi s-a ridicat întrebarea referitor la achitarea sumei pe marginea memorandumului, astfel s-au întreprins măsuri și s-a achitat suma de 500000,00 lei, plus procentul în sumă de 300000,00 lei. Creditul care a fost oferit de către bancă a fost acordat cu condiții de gaj, fiind pusă în gaj fabrica. La data scadentă reprezentanții băncii au solicitat ca în termen de 1 lună să fie achitată suma restantă la credit. Ulterior, s-au prezentat reprezentanții băncii, au sechestrat bunurile și au instalat administrația lor.

În continuarea audierilor, martorul a mai declarat că, în anul 2000, după data de 7-8 ianuarie, când a fost numită ca director *****, pentru ca fabrica să înceapă să lucreze, erau necesare anumite surse financiare. Fondatorii care aveau aproape 70% din acțiunile fabricii, au cerut de la bancă și persoane fizice bani cu împrumut.

De asemenea, a mai invocat că, pentru ca fabrica să înceapă să lucreze, era necesară autorizația Ministerului Agriculturii și alte instanțe, care dădeau acordul de a fi fabricată bere, lichior și vodcă. S-a format comisia la Ministerul Agriculturii pentru eliberarea licenței privind activitatea uzinei și producerea băuturilor alcoolice. Din partea fabricii s-a format o comisie, nu cunoaște din câte persoane, în cadrul căreia a fost întocmit un act de defectare, unde au fost menționate toate obiectele, fiind inclus și utilajul – mașina de etichetare care nu era posibil de reparat. Pentru repararea, era necesară o sumă foarte mare de bani și care a fost împrumutată de la *****. La adunarea acționarilor, la sfârșitul anului 1999-2000, s-a pus în discuție întrebarea cu privire la primirea unei sume de bani de la persoana fizică pentru renovarea fabricii. S-a hotărât să fie luată suma de 250000,00 dolari SUA pentru renovarea și pornirea activității fabricii. A fost încheiat un contract de împrumut între fabrica SA „Vindecea-LG” și persoana fizică *****. Nu ține minte numărul și data încheierii contractului, deoarece de acesta se ocupa juristul *****. După acest contract, în anul 2000, timp de 1,5-2 luni, fabrica a început să lucreze timp de 2-2,6 ani.

*La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, până în anul 2000, a fost director Lando, iar el a scris cerere de eliberare, s-a luat hotărârea să fie numită în funcție de director *****. Propunerea de a fi numită director ***** a fabricii de bere a venit de la Lando, iar acțiuni au făcut adunarea acționarilor. La sfârșitul anului 1999,*

aceasta a fost numită, iar după 07-08.01.2000, aceasta a început să lucreze. La Piața Centrală din *****, era un punct unde se realiza producția uzinei de bere și, la sfârșitul fiecărei luni întocmeau actul de verificare dintre fabrică și punctul de realizare. Apoi, după aceasta, la data de 5-6 a lunii următoare, el primea documentele în calitate de președinte al consiliului de observatori, care erau numiți din partea fabricii de bere și din altă parte de acț*****ari. El sau acț*****arii nu au avut pretenții față de *****. Fabrica SA „Vindecea-LG” avea contabilitatea sa. A explicat că, comisia de revizuire, unde intrau lucrătorii, putea să verifice în orice moment ceea ce face tehnologul.

*La întrebarea părții vătămate *****, martorul a declarat că, din câte-și amintește, d-na ***** a fost numită în calitate de director la începutul lunii ianuarie 2000. La întrebarea părții vătămate, martorul a mai declarat că, la Adunarea Generală a acț*****arilor din 1999, s-a hotărât întrebarea despre faptul că urmau a fi căutați și găsiți bani pentru renovarea uzinei. La adunarea respectivă au fost în jur de 400 acț*****ari. La adunarea pentru numirea directorului, au fost aproximativ 20 acț*****ari, și anume *****, *****, *****, Natalia – contabilă, era acț*****ar-fondator, Gala, Pavel – care fabrica etichete, pe restul nu-i ține minte.*

*La întrebarea părții vătămate *****, martorul a declarat că, la hotărârea de a lua un împrumut de la *****, nu au fost chemați acț*****arii lucrători ai fabricii, care aveau aproximativ 15% și o parte vătămată, care avea 13%. Nu a fost necesar să fie pus în discuție la adunare despre acordul de a fi luate mijloace financiare de la *****, deoarece la adunarea din anul 1999, deja s-a pus în discuție necesitatea de a găsi mijloace financiare.*

*Menț*****ează martorul că, el (martorul) până în prezent figura ca președinte al fabricii de bere. A mai enunțat că, în perioada anilor 1993-2005, el lucra în calitate de director al firmei SA „Lorens”, care este fondator-acț*****ar al fabricii de bere SA „Vindecea-LG”. A indicat că, susține declarațiile sale date la faza de urmărire penală. Ceea ce a declarat atunci și ceea ce declară în ședință de judecată este una și aceeași.*

*La întrebarea avocatului părții vătămate, martorul a explicat că, contractul care a fost încheiat cu d-nul *****, prevedea că el oferă împrumutul, iar ei sunt obligați să întoarcă împrumutul cu procente.*

*La întrebarea părții vătămate *****, a declarat că, nu cunoaște cine la ziua de astăzi este directorul SA „Vindecea-LG” și cine dă dările de seamă. Nu cunoaște cine a adus tara ilegală pe teritoriul fabricii. La întrebarea avocatului inculpatului, a declarat că, banii care au împrumutați, au fost puși pe contul fabricii și au fost folosiți pentru renovarea fabricii.*

La întrebarea instanței, martorul a declarat că, el personal a întocmit înscrisurile transmise procurorului.

*La întrebarea avocatului inculpatului, martorul a explicat după cum urmează: a fost perfectată licența de la Ministerul Agriculturii și a achitat aproximativ 100000,00 lei, pentru laborator – 9000,00 lei, posibil a fost achitat lucrătorilor salariu pentru 4 luni. Pentru reparația liniei de îmbuteliere a producției băuturilor tari – 400000,00 lei, iar 800000,00 lei – pentru procurarea mașinii de etichetare. Pentru repararea utilajului de purificare a alcoolului s-a cheltuit suma de 53000,00 lei. Pentru rezervorul de păstrare a spirtului, s-a cheltuit suma de 68000,00 lei. Rezervorul de apă, pentru apă dulce, a costat 80000,00 lei. Lucrările de reparație le-a efectuat firma „Anticorn”. Toate aceste sume le-a luat din notițele sale, care corespund cu documentele oficiale. Toate acestea s-au efectuat în perioada ianuarie – aprilie 2000. La fel, a fost reparat utilajul pentru spălarea sticlelor în sumă de 150000,00 lei. S-a reparat țeava de la cazangerie contra sumei de 580000,00 lei și linia de îmbuteliere a apei, în jur de 150000,00 lei, cehul pentru sticlele de plastic, în sumă de 580000,00 lei, a fost reparată fântâna arteziană, fiind înlocuite 2 pompe la suma de 300000,00 lei, arenda depozitului. A fost achitată datoria din perioada anilor 1998-2000 în sumă de 60000,00 lei și plus, pentru anul 2000 s-a achitat 160000,00 lei. Pentru arendarea depozitului, datoria din 2000, arenda magazinului din Piața Centrală din ***** – 50000,00 lei, și plus la aceasta, au achitat arenda în sumă de 22000,00 lei, 19000,00 lei pentru datoria din anul 1999 pentru produsele petroliere, energia electrică – 80000,00 lei și pentru haine speciale – 33000,00 lei. Pentru gaz nu a notat ce sumă s-a achitat.*

*Aceasta a fost pentru primele 4 luni, însă pentru încă 2 ani mai poate găsi sume. Pentru anul 2000-2001, sa achitat memorandumul – 500000,00 lei, și penalitatea – 300000,00 lei, și la credit – 500000,00 lei au achitat 100000,00 lei dobândă. Când au luat credit, în iulie 2000, suma de 160000,00 dolari SUA, al doinea a fost 40000,00 dolari SUA și ultimul de 500000,00 lei, pentru primul an au achitat 520000,00 lei, pentru al doilea – 130000,00 lei, iar pentru ultimul 100000,00 lei. Primele 4 luni s-a achitat salariul lucrătorilor. La întrebarea părții vătămate, martorul a declarat că, din anii 1997-1999, fabrica a început să lucreze doar după investițiile lor, a fondatorilor. În 1995, au luat această fabrică care nu era în stare de a lucra. La SA „Vindecea-LG” el (martorul) nu a fost administrator niciodată. Administrator a fost *****.*

*La întrebarea instanței de judecată, a declarat că, directorul ***** era responsabilă pentru sursele financiare împrumutate. În anul 2000 a fost inspecția IFS care nu a găsit încălcări grave. Ca salariu, lucrătorilor fabricii*

pentru perioada 2000-2002 s-a achitat aproximativ 2000000,00 lei. Nu era obligația lui (a martorului) de a gest*****a aceste sume. Această informație o are de la personalul care-i dădea darea de seamă în fiecare lună;

- *conținutul declarațiilor martorului ******, care a declarat că, a activat în firma SA „Lorens” în calitate de contabil-șef, aproximativ din anul 1996 până în anul 2000. Firma era acț*****ar al fabricii de bere din Orhei. Fabrica de bere fiind redenumită SA „Vindecea-LG”. Menț*****ează că, SA „Lorens” asigura cu materie primă fabrica de bere din Orhei și prelua produsul finit la realizare. Din anul 2000, firma SA „Lorens” a încetat activitatea și ea s-a eliberat din funcție. Aproximativ la sfârșitul anului 2000, începutul anului 2001, a fost telefonată de *****
*****, care i-a comunicat că trebuie să semneze un proces-verbal a adunării. A adunării unde s-a examinat chestiunea cu privire la prelungirea creditului care a fost luat de SA „Vindecea-LG” în anul 1999. Cu *****
***** a făcut cunoștință după apelul telefonic menț*****at supra. Cu acesta nu a avut nici o relație, inclusiv nici o relație ostilă.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, a semnat procesul-verbal al adunării unde s-a examinat subiectul prelungirii contractului de credit, dar ea personal nu a participat la adunarea dată, care a avut loc în anul 2000, sau poate 2001. La Adunarea Generală a acț*****arilor a participat în anul 1999, unde pe ordinea de zi a fost chestiunea privind luarea unui credit de către SA „Vindecea-LG”. A explicat că, a semnat procesul-verbal a adunării privind prelungirea creditului din anul 2001, posibil în calitate de membru a comisiei de revizie. A semnat din considerentul că a semnat anterior procesul-verbal de acordare a creditului, astfel a considerat că nu este o problemă să semneze și procesul-verbal a adunării de prelungire a creditului. Nu-și aduce aminte exact cine a telefonat – ea (martorul) sau *****
*****, fostul ei director, pentru a semna procesul-verbal a adunării cu subiectul de prelungire a creditului, dar fără acordul lui ***** ea nu era să semneze acest proces-verbal.

*La întrebarea părții vătămate ******, martorul a declarat că, la Adunarea Generală a acț*****arilor din 1999, în ordinea de zi a fost inclusă chestiunea cu privire la solicitarea creditului pentru dezvoltarea SA „Vindecea-LG”, însă nu ține minte dacă era indicată și suma, mărimea creditului. Ea personal a participat la adunarea din 1999 în calitate de reprezentant al firmei SA „Vindecea-LG”. În anul 2000 – 2001, nu ține minte ce proces-verbal a adunării a semnat: al Adunării Generale a acț*****arilor, sau al conducerii societății. Referitor la necesitatea creditului, pentru ce se solicită de a fi prelungit, ea nu a fost informată, și

nu cunoaște pentru ce a fost luat creditul – pentru a întoarce datoria față de o persoană fizică sau pentru dezvoltarea fabricii în continuare.

La întrebarea avocatului martorul a concretizat că, nu ține minte precis cine a telefonat-o ***** sau *****u, dar ține minte precis că i s-a spus că urmează să meargă la birou la d-nul ***** pentru a semna procesul-verbal al adunării din 2000 sau 2001, care, din câte-și aduce aminte, a coordonat cu d-nul ***** semnarea acestuia înainte să-l semneze. Nu cunoaște în ce calitate era d-nul ***** când a fost semnată, dar a făcut cunoștință cu d-ui în oficiul din *****, str. A. Pușchin, unde era prezent d-ui și d-na *****. În acel birou Tanasi Diana i-a prezentat procesul-verbal cu privire la prelungirea creditului, după care ea (martorul) l-a semnat.

Ment*****ează că, ***** nu s-a prezentat cine este și cu ce se ocupă. Nu ține minte dacă s-a discutat despre faptul gajării bunurilor fabricii de bere. La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, nu cunoaște despre careva contracte încheiate între ***** și fabrica de bere sau SA „Vindecea-LG”.

Explică faptul potrivit căruia, fabrica de bere din Orhei a avut probleme financiare, dar fondatorii companiei SRL „Ghencom” și SA „Lorens” transferau mijloace materiale și asigurau cu utilaj pentru soluț*****area problemelor SA „Vindecea-LG”. Despre careva memorandum nu cunoaște nimic. Despre careva datorii față de stat avute de către fabrica de bere din Orhei, nu cunoaște. Despre contractul încheiat de fabrica de bere cu BC „Moldova Agroindbank” SA, nu cunoaște. Ulterior pe d-nul ***** l-a văzut când venea la cunoștința ei, care lucra contabil în oficiul dat în arendă de d-nul *****, dar cu el personal nu a comunicat. Când au devenit asociați companiile SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, acestea au deținut acțiuni în mărime totală de 51%, fiind investite sume de bani, utilaj și materie primă. În fine a declarat că, ea la uzină nu lucrează și nu cunoaște ce credite au fost luate;

- *conținutul declarațiilor martorului ******, care fiind audiat a declarat că, pe ***** născută ***** nu cunoaște, dar undeva l-a văzut. Nici o relație, inclusiv ostilă cu acesta nu a avut. La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, a început să activeze în calitate de contabil din anul 1997. Angajatorul său era *****, care la acel moment era directorul firmei. Ment*****ează că, compania SA „Lorens” realiza producția companiei SA „Vindecea-LG”, iar ultima era fabrica de bere din Orhei. Confirmă faptul că ea (martorul) a participat la adunările SA „Vindecea-LG”, unde se discutau problemele acesteia.

Pretinde că, la fabrica de bere se convocau adunări, dar soluțiile care au fost luate, ea nu le cunoaște. La adunările de la fabrica de bere participau fondatorii companiei SRL „Ghencom” și SA „Lorens”, dar nu-și aduce aminte în ce calitate participau acestea la adunările date. La adunările SA „Vindecea-LG” s-a decis de a fi luat un credit, însă nu ține minte de la ce bancă nici mărimea acestuia.

Mai menț***ează că, SA „Lorens” a realizat producția SA „Vindecea-LG” până în anul 1999. S-a încetat realizarea deoarece compania a întâlnit greutăți financiare.

A invocat că, primul director se numea Meboga Alexandru, iar al doilea director se numea Lando. Nu ține minte dacă d-nul ***** se afla la adunări. După permutarea firmei SA „Vindecea-LG” în unul din birourile din str. A. Pușkin, *****, l-a văzut pe d-nul ***** pe coridor, pe adresa respectivă, dar nu cunoaște cu ce se ocupa. Pe ***** împreună cu ***** nu i-a văzut niciodată. Fiindu-i făcută cunoștință cu procesul-verbal de audiere, vol. 2, f.d. 26, martorul a declarat că, susține cele declarate în procesul-verbal de audiere a ei în calitate de martor din 05.04.2006 la faza de urmărire penală. Nu ține minte dacă a semnat vre-un proces-verbal al Adunării Generale a SA „Vindecea-LG” în anul 2000. Nu ține minte dacă a semnat vre-un proces-verbal al Adunării Generale fără ca să fi participat la adunare. Pretinde că au avut loc Adunări Generale a acț*****arilor SA „Vindecea-LG”, unde au fost ridicate întrebări cu privire la luarea creditelor, dar nu-și aduce aminte în ce sumă s-au solicitat aceste credite pe parcursul anilor. Nu ține minte dacă la Adunarea Generală s-a pus în discuție în ce sumă să fie luat creditul.

La întrebarea instanței, martorul a mai declarat că, nu ține minte dacă a semnat procesele-verbale cu privire la luarea creditului în sumă mare de la BC „Universalbank” SA La diferite adunări se puneau în discuție de mai multe ori întrebări de luare a creditelor și în diferite sume;

*- conținutul declarațiilor martorului *****, care fiind audiat a declarat că, ***** îl cunoaște, dar nu ține minte din ce an. A indicat că-l cunoaște prin intermediul altor persoane, și anume prin ***** Alexandru. De asemenea, a mai menț*****at că, după ce a făcut cunoștință cu ***** *****, între ei au fost relații normale, omenești. Nu au avut relații ostile.*

La întrebarea procurorului martorul a declarat că, a lucrat la fabrica de bere din Orhei în perioada anilor 2000 – 2003. A activat în calitate de mecanic și specialist responsabil pentru protecția muncii. Invocă faptul potrivit căruia, l-a angajat la serviciu Diana, numele de familie al căreia nu-l ține minte, care la acel moment era director. Explică faptul că, la

momentul când el activa, ***** nu activa la fabrica de bere. Pe teritoriul fabricii îl vedea foarte rar – aproximativ o dată pe lună. În perioada când a activat, contabilitatea primară era amplasată pe teritoriul fabricii, iar cea de bază era la Chișinău. Salariile le primea de la contabilitatea din Chișinău.

Explică că, directorul Diana suna la Chișinău pentru a primi salariile. Totodată a menț*****at că, în prezența sa a auzit cum Diana vorbea cu ***** prin telefon.

La întrebarea de concretizare a instanței, martorul a declarat că, în prezența sa a auzit cum Diana vorbea la telefon și se adresa la prenumele „Igor”, de la care solicita să aducă bani. Când ea se adresa, se adresa doar cu prenumele „Igor”. Niciodată nu a fost numit la numele de familie.

*La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, pe perioada când a lucrat, el nu a participat la nici o adunare a acț*****arilor, și nici la vreo Adunare Generală. Da, a auzit cum persoanele vorbeau despre aceste adunări, care se petreceau la Cinematograf, dar el personal nu a participat niciodată. La întrebarea avocatului, martorul a enunțat faptul potrivit căruia, când ***** venea la fabrică, el (inculpatul) venea împreună cu ***** , dar erau cazuri când venea și singur. Odată d-ui a venit să verifice linia de producere împreună cu ***** , verificând cum funcț*****ează și interesându-se ce necesități sunt pentru activitate. Mai menț*****ează că, cu toate problemele cu care se ciocnea, se adresa pe tot parcursul activității sale, se adresa la d-na *****. El (martorul) personal nu s-a adresat la ***** cu nici o întrebare. A mai indicat că, a dat automobilul său personal de marca „Moskvici” în folosință lui ***** .*

Explică faptul că el (martorul) nu avea acces la documentele fabricii. D-nul ***** a venit la el la domiciliu și i-a dat automobilul, pentru a transporta un frigider tatălui lui, care locuia în s. Bolohani. Nu ține minte dacă de la pompieri a primit actul de ardere a mașinii, dar în urma accidentului, d-nul ***** a spus că o săi repare prejudiciul. Declară că el personal (martorul) nu a dus cu mașina sa careva documente de la fabrica de bere. La întrebarea părții vătămate, martorul a declarat că, el a fost angajat oficial, prin ordin, care i-a fost adus de ***** . Astfel, a fost angajat oficial al SA „Vindecea-LG”. D-nul ***** la el personal nu s-a adresat niciodată, dar cunoaște că d-ui asigura uzina cu piese și mijloace financiare. Personal nu a văzut careva contracte.

A mai explicat că, el (martorul) a semnat actul, în care au fost menț*****ate circumstanțele incendiului.

La întrebarea procurorului, martorul a mai explicat că, nu ține minte să fi fost vre-un borderou cu acte care au ars în mașină. La întrebarea avocatului, martorul a declarat că, nu cunoaște despre faptul dacă în actul de ardere a mașinii au fost menționate documente a SA „Vindecea-LG”, care au ars concomitent.

La întrebarea părții vătămate, martorul a declarat că, a auzit că a fost luat un credit pentru uzină, dar detalii – în ce sumă, nu cunoaște. El a văzut arhiva fabricii, acolo erau multe documente.

Tot la întrebarea avocatului, martorul a mai declarat că, în perioada când a început activitatea, fabrica era într-o stare deplorabilă. Pretinde că, au fost reparate utilajele tehnice, fiindu-le schimbate piesele, a fost instalată linia de producție a spirtului, iar la utilajul de producere a apei au fost schimbate doar unele piese. De asemenea, au fost schimbate cazanele de la cazangerie, depozitul de păstrare a spirtului a fost reparat, a fost schimbat aparatul de etichetare, a fost schimbat transportorul, pompele de apă de asemenea au fost schimbate. A mai fost construită o clădire nouă de purificare a apei.

*La întrebarea avocatului, martorul a declarat că, el personal nu a văzut ca ***** să aducă bani. Când au venit reprezentanții băncii și au sigilat fabrica, el (martorul) activa la fabrică.*

7.1. De asemenea vinovăția inculpatului ***** se confirmă și prin următoarele materiale ale cauzei penale:

- conținutul procesului-verbal a Adunării Generale a acț*****arilor SA „Vindecea-LG” din 01.03.2000 (vol. 1, f.d. 15);
- conținutul procesului-verbal a Adunării Generale a acț*****arilor SA „Vindecea-LG” din 02.06.2000 (vol. 1, f.d. 16);
- conținutul scrisorilor acț*****arilor SA „Vindecea-LG” din 31.10.2005, prin care indică că nu au fost informați despre neconvocarea Adunărilor Generale a acț*****arilor (vol. 1, f.d. 19-28, 29-36);
- conținutul explicației cet. Fiodorov Pavel din 13.10.2005 (vol. 1, f.d. 37);
- conținutul explicației cet. ***** din 11.10.2005 (vol. 1, f.d. 38);
- conținutul cererii BC „Universalbank” SA și directorului SA „Vindecea-LG” de autentificare a contractului de gaj (vol. 1, f.d. 72);
- conținutul contractului de vânzare-cumpărare nr. 4296 din 25.10.2002 dintre SA „Vindecea-LG” și SRL „Orvip” (vol. 1, f.d. 73-75; vol. 4, f.d. 65-66);
- conținutul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-4293 din 12.06.2003 dintre SRL „Orvip” și SA „Nori” (vol. 1, f.d. 76-78);

- conținutul contractului de ipotecă nr. 1-4301 din 12.06.2003 dintre SA „Nori” și BC „*****iabank” SA (vol. 1, f.d. 79-80),
- conținutul raportului financiar al SA „Vindecea-LG” pe trimestrul I al anului 2002 (vol. 1, f.d. 82-83);
- conținutul contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent nr. 1-3370 din 25.09.1997 dintre Primăria or. Orhei și SA „Vindecea-LG” (vol. 1, f.d. 86-87);
- conținutul fișei contului personal generalizată la data de 01.06.2000 (vol. 1, f.d. 102);
- conținutul procesului-verbal nr. 22 al ședinței comisiei de creditare a BC „Universalbank” SA din 01.06.2000 (f.d. 105);
- conținutul procesului-verbal nr. 23 al ședinței comisiei de creditare a BC „Universalbank” SA din 16.05.2001 (f.d. 106);
- conținutul procesului-verbal nr. 31 al ședinței comisiei de creditare a BC „Universalbank” SA din 11.07.2000 (f.d. 107);
- conținutul procesului-verbal nr. 65 al ședinței comisiei de creditare a BC „Universalbank” SA din 01.12.2000 (f.d. 108);
- conținutul contului analitic SA „Vindecea-LG” pentru perioada 04.12.2000 – 10.05.2005 (vol. 1, f.d. 109- 114, 117-120);
- conținutul contractului de credit nr. 42/2002 din 31.12.2002 dintre BC „Banca Socială” SA și SRL „Orvip” (în persoana directorului *****) (vol. 1, f.d. 128-135, 138-153),
- conținutul contractului de gaj nr. 42 din 31.12.2002 dintre BC „Banca Socială” SA și SRL „Orvip” (în persoana directorului *****) (vol. 1, f.d. 136-137);
- conținutul hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție nr. 7-42,,np”/2002 din 19.06.2002 (vol. 1, f.d. 156);
- conținutul titlului executoriu nr. 7-42,,np”/2002 din 19.06.2002 (vol. 1, f.d. 157);
- conținutul contractului de credit nr. 346100-vj din 14.06.2000 dintre BC „Universalbank” SA și SA „Vindecea-LG” (în persoana directorului *****) și acordurile adiț*****) ale la acesta: nr. 346100- A1 din 12.07.2000; nr. 346100-A2 din 25.09.2000; nr. 346100-A3 din 04.12.2000; nr. 346100-A4 din 11.05.2001 (vol. 1, f.d. 158-161, 162-165);
- conținutul contractului de gaj nr. 346100-G-1 din 15.06.2000 dintre BC „Universalbank” SA și SA „Vindecea-LG” (în persoana directorului *****) (vol. 1, f.d. 166);
- conținutul scrisorii informative a BC „Universalbank” SA nr. 04/5-208 din 31.05.2005 cu privire la rulajele SA „Vindecea-LG” în perioada 01.06.2000 – 29.02.2004 (vol. 1, f.d. 168, 169-205);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 05.04.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 2, f.d. 26-27);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 12.04.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 2, f.d. 29- 31);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Guțeva Clavdia din 04.04.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 2, f.d. 22-23);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 30.03.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 2, f.d. 16-17);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 03.04.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 2, f.d. 18-19);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Fiodorov Pavel din 03.04.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 2, f.d. 20-21);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 04.04.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 2, f.d. 22-25);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** ***** din 02.05.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 2, f.d. 33-34);
- conținutul procesului-verbal de audiere suplimentară a martorului ***** ***** din 02.05.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 2, f.d. 35-37);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Suhodoliscaia Ludmila din 16.05.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 2, f.d. 38-39);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Ghenov Ghenadii din 01.06.2006, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 2, f.d. 40);
- conținutul procesului-verbal de ridicare din 06.06.2006, potrivit căreia au fost ridicate: contractul de gaj nr. 346100-VJ din 14.06.2000 pe 4 file; acordul adiț*****al nr. 346100-A4 din 18.05.2000 pe 1 filă; contractul de gaj nr. 346100-G-1 din 15.06.2000 pe 3 file; contractul de gaj nr. 346100-G-3 din 20.06.2000 pe 4 file; contract adiț*****al de gaj nr. 346100-G-5 din 25.12.2000 pe 2 file; extrasul din contul 123100108202

pentru perioada 02.02.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 123500108202 pentru perioada 31.01.2003 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 171600108202 pentru perioada 06.12.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 123100108201840 pentru perioada 29.06.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 171600108201840 pentru perioada 29.06.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 22240001082 pentru perioada 04.06.2001 – 10.05.2006 pe 1 filă; d/p nr. 83 din 31.05.2001; d/p nr. 87 din 07.06.2001; d/p nr. 21 din 04.06.2001; d/p nr. 86 din 04.06.2001; d/p nr. 85 din 29.05.2001; d/p nr. 3 din 04.06.2001 (vol. 2, f.d. 49-50, 51-92);

- conținutul procesului-verbal de ridicare din 11.04.2006, potrivit căreia au fost ridicate: cererea SA „Vindecea-LG” din 10.04.2001; extrasul din procesul-verbal al consiliului de observatori a SA „Vindecea-LG” din 24.02.2001; procesul-verbal al Adunării Generale a SA „Vindecea-LG” din 02.06.2000; copia scrisorii nr. 01-01/14 din 12.04.2001; copia procesului-verbal al comitetului de creditori din 16.05.2001 și 01.12.2000; dispoziția din 05.12.2000 în sumă de 500000,00 lei; notă de contabilitate nr. 1 din 05.12.2000; copia d/p nr. 20 din 06.12.2000, nr. 21 din 05.12.2000, nr. 22 din 05.12.2000, nr. 20 din 05.12.2000; dispoziția din 29.05.2001 pe suma de 2115000,00 lei; notă de contabilitate nr. 1 din 29.05.2001; cererea directorului ***** din 29.05.2001; dispoziția din 04.06.2001 în sumă de 385000,00 lei; nota de consulatare nr. 1 din 04.06.2001; cererea directorului ***** din 04.06.2001; cererea febridii de bere SA „Vindecea-LG” din 20.04.2000 pentru acordarea unui credit în sumă de 160000,00 dolari SUA; informația suplimentară a SA „Vindecea-LG”; extrasul din procesul-verbal al consiliului de observatori ai SA „Vindecea-LG” din 01.04.2000; extrasul din procesul-verbal nr. 22 al ședinței comitetului de creditori din 01.06.2000; extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului de observatori ai SA „Vindecea-LG” din 06.11.2000; extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului de creditori ai SA „Vindecea-LG” din 11.07.2000; dispoziție din 29.06.2000 în sumă de 27600,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 15 din 28.06.2000; SWIFT în sumă de 27600,00 dolari SUA din 29.06.2000; cererea directorului ***** din 27.06.2000; copia contractului nr. 17A din 15.03.2000; dispoziție din 05.07.2000 în sumă de 66000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 51 din 06.07.2000; SWIFT în sumă de 66000,00 dolari SUA din 06.07.2000; cererea directorului ***** din 05.07.2000; copia contractului nr. 03-01-2/32 din 09.06.2000; dispoziția din 07.07.2000 în sumă de 10000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 18 din 07.07.2000; SWIFT în sumă de 10000,00 dolari SUA din 10.07.2000; cererea

directorului ***** din 07.07.2000; copia contractului nr. 32/2000 din 05.07.2000; dispoziția din 14.07.2000 în sumă de 44000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 1 din 14.07.2000; dispoziție din 04.07.2000 în sumă de 9802,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 2 din 14.02.2000; SWIFT în sumă de 53802,00 dolari SUA din 14.07.2000; cererea directorului ***** nr. 01-01/7 din 13.07.2000; copia contractului nr. 11007745710100-0702 din 06.07.2000; dispoziția din 18.07.2000 în sumă de 2598,00 dolari SUA; nota de contabilitate în valută nr. 2 din 18.07.2000; SWIFT în sumă de 2598,00 dolari SUA din 18.07.2000; cererea directorului ***** nr. 01-01/79 din 18.07.2000; copia contractului nr. 21/2000 din 14.04.2000; notă de contabilitate nr. 143 din 31.10.2002 în sumă de 171971,17 lei; notă de contabilitate nr. 104 din 01.11.2002 în sumă de 1996186,33 lei; extras din cont pe perioada 01.01.2000 – 29.03.2006; copia hotărârii judecătorești din 19.06.2002; copia titlului executoriu la dosarul nr. 7-42, „nr”/2002; copia contractului de vânzare-cumpărare din 25.10.2002; scrisoarea nr. 0/1225 din 03.12.2002; copia procesului-verbal din 10.10.2001 (vol. 2, f.d. 94-95, 96).

- conținutul procesului-verbal de ridicare din 30.03.2006, potrivit căreia au fost ridicate: dosarul juridic al SRL „Orvio” pe 28 file; dosarul juridic al SA „Vindecea-LG” pe 189 file (vol. 3, f.d. 2, 3-220);

- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 22.12.2008, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 3-5);

- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate Guțeva Clavdia din 22.12.2008, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 8);

- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 22.12.2008, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 11-12);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Corolețcaia (Obreja) Lilia din 22.12.2008, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 4, f.d. 14);

- conținutul titlului executoriu nr. 2-547/08 din 29.07.2008 (vol. 4, f.d. 21);

- conținutul încheierii privind restituirea documentului executoriu din 22.12.2008 (vol. 4, f.d. 20);

- conținutul procesului-verbal de audiere a învinuitei Grecu Diana din 22.04.2009, potrivit căreia aceasta a descris circumstanțele cauzei (vol. 4, f.d. 56);

- conținutul procesului-verbal de audiere (suplimentară) a învinuitei Grecu Diana din 16.06.2009, potrivit căreia aceasta a descris circumstanțele cauzei și în special a descris rolul lui ***** în activitatea SA „Vindecea-LG”, menț*****ând că, de fapt acesta gest*****a fabrica de vere, distribuia veniturile acesteia, primea beneficii din activitatea acesteia și dirija cu afacerile acesteia (vol. 4, f.d. 63);

- conținutul actului de transmitere a bunurilor în proprietate din 28.10.2002, între BC „Universalbank” SA și SRL „Orvip” (vol. 4, f.d. 64);

- conținutul sentinței Judecătoriei Orhei nr. 1-230/03 din 28.08.2003, de achitare a cet. ***** pentru fapta infracț*****ală prevăzută de art. 1555 alin. (2) CP RM (în redacția Legii din 1961) (vol. 4, f.d. 67-69);

- conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.12.2003, prin care a fost casată sentința din 28.08.2003, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 1555 alin. (2) CP RM (în redacția Legii din 1961) și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 150 salarii minime, ce constituie 2700,00 lei în beneficiul statului. A fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat de la inculpata ***** în beneficiul BC „Universalbank” SA 377120,00 lei (vol. 4, f.d. 70);

- conținutul sentinței Judecătoriei Orhei nr. 1-355/04 din 20.12.2004, ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) CP RM (în redacția Legii din 1961) și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 150 salarii minime, ce constituie 2700,00 lei în beneficiul statului. A fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat de la inculpata ***** în beneficiul statului 64342,17 lei (vol. 4, f.d. 71-73);

- conținutul extrasului din sentința Judecătoriei Orhei nr. 1-620/03 din 02.12.2003, prin care a fost încetată urmărirea penală în privința lui ***** pe art. 1646 alin. (3) CP RM (vol. 4, f.d. 74);

- conținutul procesului-verbal de audiere a învinuitului ***** ***** din 16.10.2009, potrivit căruia acesta a descris circumstanțele pricinii din punctul său de vedere, nu și-a recunoscut vina în cele incriminate. Declarații similare a făcut și în cadrul ședinței de judecată (vol. 4, f.d. 115-116);

- conținutul procesului-verbal de confruntare dintre ***** și ***** ***** din 03.12.2009, potrivit căreia fiecare și-a susținut poziția (vol. 4, f.d. 125-126);

- conținutul procesului-verbal de confruntare dintre ***** și *****
***** din 12.12.2009, potrivit căreia fiecare și-a susținut poziția (vol. 4,
f.d. 127-129);

- conținutul procesului-verbal de confruntare dintre ***** ***** și
***** ***** din 12.12.2009, potrivit căreia ***** ***** a invocat că toate
inițiativele și schemele de activitate, primire a creditelor, gest*****are a
finanțelor SA „Vindecea-LG” au parvenit din partea lui ***** ***** , iar
ultimul le-a acceptat (vol. 4, f.d. 130-132);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din
20.04.2010, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații
similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 144);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din
22.04.2010, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații
similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 145);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din
12.02.2010, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații
similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 146-147);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Guțeva Clavdia
din 12.02.2010, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei,
declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 4, f.d. 148-
149);

- conținutul procesului-verbal de percheziție din 23.06.2010, potrivit
căruia de la ***** ***** a fost ridicate un șir de acte (vol. 4, f.d. 153-154);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din
31.10.2013, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații
similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 16-17);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Guțeva Clavdia
din 04.11.2013, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei,
declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 18-
19);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Gașper Fiodor
din 18.01.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei,
declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 20-
21);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din
18.01.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații
similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 22-23);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din
18.01.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații
similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 24-25);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 18.01.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 26-27);
- conținutul bilanțului contabil al SA „Vindecea-LG” la 01.01.1999 (vol. 5, f.d. 31-42);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 22.08.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 74-76);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 18.09.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 77-78);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 18.09.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 79-80);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate Guțeva Clavdia din 18.09.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 81-82),
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 18.09.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 5, f.d. 83-84);
- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 28.11.2014, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 5, f.d. 85-87);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 87);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 90);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate Gașper Fiodor din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 93);
- conținutul procesului-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 96);
- conținutul procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate ***** din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 89);

- conținutul procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Guțeva Clavdia din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 102);

- conținutul procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate ***** din 12.02.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei, declarații similare făcând și ulterior în ședința de judecată (vol. 5, f.d. 105);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului ***** din 07.02.2003 și din 25.03.2015, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 5, f.d. 136, 144-146);

- conținutul procesului-verbal de audiere a martorului Morozovschi Oleg din 14.02.2003, potrivit căruia a făcut declarații pe marginea cauzei (vol. 5, f.d. 147-149).

8. Astfel, acestea fiind stabilite, Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Manole ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 190 alin. (5) Cod penal, conform semnelor calificative: „*participarea la escrocherie, adică participarea în calitate de organizator la dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*”.

În urma verificării probelor Colegiul Penal ajunge la concluzia că, vinovăția inculpatului ***** ***** este probată iar argumentele inculpatului cu privire la nevinovăția sa sunt neîntemeiate, or acestea se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate, martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Iar nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

8.1. Colegiul Penal reține că obiectul juridic special al escrocheriei are un caracter complex.

Astfel, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere

În ipoteza infracțiunii de escrocherie, nu se întrevade un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bazeze pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia. Tocmai libertatea manifestării de voință, alături de minimul necesar de încredere, sunt indispensabile pentru formarea și desfășurarea relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, constituind attribute pentru valoarea socială a patrimoniului, fără de care această valoare nu mai poate genera relații sociale normale.

De aceea, urmărind obiectivul asigurării unui climat de credibilitate reciprocă, legiuitorul incriminează, în art. 190 Cod Penal, faptele reunite sub denumirea marginală de escrocherie. Acestea presupun dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane nu prin violență, nu prin amenințare, nici pe ascuns, dar prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiect al infracțiunii în speță constituie suma de bani în mărime de 1 653 307,00 lei, care a fost dobândită ilegal, prin acțiunile lui ***** manifestate prin organizarea și dirijarea comiterii unei infracțiuni de escrocherie, comisă prin înșelăciune și abuz de încredere față de acț*****arii minoritari ai SA Vindecea-LG” (deținători a-i 49% din valoarea totală de acțiuni) care au dus la lipsirea lor de cotele părți deținute în activele întreprinderii - clădire, instalații, utilaj, terenuri și alte bunuri ale societății în valoare de 1653307.0 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Din contextul dispoziției art. 190 Cod Penal, noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”. În doctrină se indică că acțiunile adiacente a faptei prejudiciabile: înșelăciunea sau abuzul de încredere nu constituie metode ale sustragerii. Ele reprezintă modalități ale acțiunii adiacente care subzistă alături de sustragere, privită ca acțiune principală. Având un rol ajutător, recurgerea la înșelăciune sau la abuz de încredere se produce nu ca un scop în sine, ci în vederea trecerii în sfera patrimonială a făptuitorului (sau a altor persoane) a bunurilor aparținând persoanei înșelate sau de a cărei încredere s-a abuzat.

Prin intermediul înșelăciunii sau al abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa.

Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur (deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

Prin înșelăciune se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

În altă privință, în dependență de *modus operandis*, modalitățile înșelăciunii sunt: - înșelăciunea verbală; - înșelăciunea în formă scrisă; - înșelăciunea sub forma unor acțiuni concludente (purtarea uniforme de către persoana care nu are acest drept; simularea unei maladii pentru a obține actul ce confirmă dreptul făptuitorului de a primi foloase materiale; folosirea unor acte sustrate sau găsite etc.).

În funcție de circumstanțele pe care le vizează înșelăciunea, aceasta cunoaște următoarele modalități: - înșelăciunea cu privire la persoana făptuitorului sau a altcuiva (în acest caz, înșelăciunea poate avea ca obiect: identitatea persoanei; calitățile de fapt sau de drept ale persoanei; relațiile cu alte persoane etc.);

- înșelăciunea cu privire la bunurile pe care făptuitorul le oferă victimei, bunuri care reprezintă mijlocul de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod Penal, nu obiectul material al acesteia (în cazul

dat, înșelăciunea are ca obiect: existența bunurilor; apartenența bunurilor; calitatea bunurilor; cantitatea bunurilor etc.);

- înșelăciunea cu privire la anumite acțiuni sau evenimente (de exemplu, cu privire la: cazul asigurat; dispoziția unor terțe persoane privind bunurile; faptul executării unei anumite lucrări; faptul achitării banilor pentru bunurile primite; efectuarea unor cheltuieli etc.);

- înșelăciunea cu privire la promisiuni (în asemenea cazuri, făptuitorul face promisiuni false, de la bun început neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul. Însă, de fiecare dată, anume aceste promisiuni, determinate de necesitățile de moment ale victimei, sunt cele care condiționează transmiterea banilor către făptuitor. Pentru a economisi bani și timp, victima se lasă convinsă de făptuitor că anume el este cel care îi va soluționa - rapid și calitativ - problema).

Cea de-a doua modalitate sub care se desfășurează acțiunea adiacentă în cazul escrocheriei, mult mai puțin răspândită, este abuzul de încredere. În ipoteza *abuzului de încredere*, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil (mandat, depozit, asigurare, comisie, administrare fiduciară etc.) sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

Prezența semnelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a laturii subiective se atestă și prin prisma explicațiilor oferite de Plenul CSJ, în Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor: ”Este necesar ca instanțele judecătorești să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art.190 CP) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Escrocheria este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. La încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda prin care se prezintă înșelăciunea sau abuzul de încredere. Aceasta poate fi realizată pe cale verbală, în scris, prin computer sau sub forma unor acțiuni. Astfel, datele false anunțate de făptuitor în scopul dobândirii ilicite a averii proprietarului pot viza atât personalitatea infractorului a altor persoane, cât și unele obiecte, împrejurări, fenomene.

Colegiul menț*****ează că la încadrarea juridică, nu au relevanță mijloacele utilizate pentru săvârșirea escrocheriei, important este de stabilit dacă aceste mijloace au fost folosite pentru sustragere, și nu pentru facilitarea accesului la bunurile respective, nici pentru crearea unor condiții în vederea luării ulterioare a bunurilor pe altă cale. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei etc. Nu interesează dacă victima a fost sau nu ușor indusă în eroare, legea urmărind să apere îndeosebi persoanele credule, mai puțin prudente, deoarece tocmai asemenea persoane sunt mai expuse să devină victime ale escrocheriei.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă-dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special-a scopului de cupiditate.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani (în ipoteza faptelor prevăzute la alin. (2) și (3). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani.

Astfel, acestea fiind stabilite Colegiul menț*****ează că în situația din speță a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui *****și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, și prin urmare argumentele părții apărării privind lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului sunt nefondate.

Colegiul Penal consideră că prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor părților vătămate a martorilor și probelor scrise cercetate în ședința de judecată, iar prin analiza lor cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, la această concluzie ajunge instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării, astfel de dovadă rezultă din existența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, care poate fi luat în

considerație de comportamentul părților când sunt obținute dovezile respective.

Raportând cele invocate în apelul declarat de *inculpatul ****** la materialele cauzei penale, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate nu își găsesc confirmarea în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care Colegiul Penal va respinge solicitarea de achitare ca fiind nefondată.

Colegiul penal conchide că instanța de fond a dat o justă evaluare tuturor mijloacelor de proba administrate, stabilind existența faptelor, precum și vinovăția inculpatului în forma prevăzută de lege pentru antrenarea răspunderii penale.

Iar coroborând totalitatea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată constată că inculpatul *******, a comis infracțiunea imputată acestuia și prin urmare instanța consideră dovedită integral vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii date iar faptele prejudiciabile a inculpatului instanța le va încadra conform semnelor componenței infracțiunii de participarea la escrocherie, adică participarea în calitate de organizator la dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, comisă de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 190 alin. (5) Cod penal.

Verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală, Colegiul penal nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

9. Privitor la stabilirea răspunderii penale, Colegiul penal conchide că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și a încetat procesul penal în privința lui *******, cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, potrivit prevederilor art. 332 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art. 8 din Codul penal, caracterul infracț*****al al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

La caz se reține că faptele infracț*****ale incriminate lui ******* ******* au fost comise de acesta în perioada anilor 2000 – 2002, perioadă în

care era în vigoare Codul penal al RM în redacția Legii nr. 41 din 24.03.1961, cu toate acestea faptele ultimului au fost încadrate prin prisma normelor art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal al RM în redacția Legii nr. 985 din 18.04.2002.

Totodată, în conformitate cu art. 10 alin. (1) și alin. (2) din Codul penal, Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Colegiul penal denotă că, Legea penală în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale conținea prevederi mai favorabile inculpatului în partea ce ține de prescripția tragerii la răspundere penală, astfel că, instanța de fond argumentat a aplicat prevederile acesteia în privința lui *****.

Astfel, în conformitate cu art. 46 alin. (1) pct. 5), (2), (3) din Codul penal al RM (în redacția Legii nr. 41 din 24.03.1961), persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au trecut următoarele termene: cincisprezece ani din ziua săvârșirii infracțiunii pentru care, conform prezentului Cod, poate fi aplicată o pedeapsă mai severă decât până la zece ani sau pedeapsa cu detențiune pe viață. Prescripția se întrerupe, dacă până la expirarea termenelor susnumite persoana va săvârși o infracțiune, pentru care, conform prezentului Cod poate fi aplicată privațiunea de libertate pe un termen mai mare de doi ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii infracțiunii noi. Prescripția este suspendată, dacă persoana, care a săvârșit infracțiunea, se sustrage de la anchetă sau judecată. În aceste cazuri prescripția intră în vigoare din nou din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut cincisprezece ani și prescripția n-a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

Potrivit art. 190 alin. (5) din Codul penal al RM (în redacția Legii nr. 985 din 18.04.2002), acțiunile prevăzute la alin.(1), (2) sau (3) săvârșite în proporții deosebit de mari se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

În temeiul art. 16 alin. (5) din Codul penal al RM (în redacția Legii nr. 985 din 18.04.2002), infracțiuni deosebit de grave se consideră infracțiunile săvârșite cu intenție pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește 12 ani.

Totodată, potrivit normei penale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii de către ***** rezultă că, conform art. 122 alin. (3) din Codul penal al RM (în redacția Legii nr. 41 din 24.03.1961), escrocheria, care a pricinuit pagube mari proprietarului sau a fost săvârșită de un recidivist deosebit de periculos, - se pedepsește cu privațiune de libertate pe un termen de la șapte la cincisprezece ani cu confiscarea averii sau cu o amendă în mărime de la șaptezeci la o sută cincizeci de salarii minime.

În sensul normelor sus indicate, instanța de fond corect a reținut că, la caz nu s-au stabilit circumstanțe ce ar face imposibilă aplicarea prescripției în privința inculpatului, or nu s-a stabilit faptul că ***** în acea perioadă ar mai fi săvârșit careva infracțiuni, sau că s-ar fi sustras de la anchetă sau judecată, la acel moment trecând mai mult de 15 ani de la comiterea infracțiunii incriminate și prin urmare, instanța de fond corect a conchis că ***** întrunește toate cerințele pentru a-i fi aplicate prevederile normei art. 46 alin. (1) pct. 5) Cod penal al RM (în redacția Legii nr. 41 din 24.03.1961).

Astfel, având în vedere faptul că infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal, a fost comisă de către inculpatul ***** în perioada anilor 2000-2002, iar termenul prescripției tragerii la răspundere penală în privința inculpatului *****, a expirat, până la data adoptării sentinței, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a încetat procesul penal și la eliberat pe ***** de răspundere penală pentru fapta comisă.

10. Cu referire la acțiunea civilă Colegiul penal reține că, în conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală RM, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

În speța, părțile vătămate au solicitat repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiune de către ***** după cum urmează: partea vătămată, *****, a indicat că solicită admiterea acțiunii civile în cuantum de 10 lei pentru fiecare acțiune pe care o deținea și 5% din suma valorilor acțiunilor pentru fiecare zi din 2002 până în 2019 (data pronunțării sentinței), 20000.0 lei cu titlu de reparații pentru prejudiciul moral cauzat și calcularea pensiei în modul corespunzător pentru perioada de activitate și anume suma de: 28340,00 + 72572,00 + 20000,00 = 120912.0 lei; ***** a cerut achitarea sumei de: 8920,00 + 22842,00 + 20000,00 = 51762,00 lei; ***** a cerut achitarea sumei de: 312000,00 + 798960,00 = 1110960,00 lei; ***** a

cerut achitarea sumei de: $16000,00 + 40972,00 + 20000,00 = 76972,00$ lei; Gașper Fiodor a cerut achitarea sumei de: $10840,00 + 27758,00 + 20000,00 = 58598,00$ lei; ***** a cerut achitarea sumei de: $9600,00 + 24583,00 + 20000,00 = 54183,00$ lei; ***** a cerut achitarea sumei de: $10840,00 + 27758,00 + 20000,00 = 58598,00$ lei.

Însă Colegiul reține că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi faptul deținerii acțiunilor enunțate cu mențiunea vis-a-vis de valoarea nominală inițială a acestora iar părțile vătămate nu au prezentat situația economică a SA „Vindecea-LG” la data comiterii infracțiunii, deoarece valoarea de piață a acțiunilor la data comiterii faptei infracț*****ale poate să difere față de cea inițială (nominală) prin creștere sau scădere în dependență de situația economico-financiară a agentului economic SA „Vindecea-LG”, prin urmare și cuantumul prejudiciului cauzat părților vătămate putea fi diferit la data comiterii infracțiunii decât cel pretins de aceștia reieșind din valoarea nominală a acțiunilor la data procurării acestora atât în partea majorării acestuia cât și în partea diminuării lui.

În afară de aceasta, Colegiul reține că creditele primite de SA „Vindecea-LG” au fost unele viciate și nu se exclude faptul contestării contractelor de împrumut dintre SA „Vindecea-LG” și BC „Universalbank” SA prin prima nulității acestora cu toate efectele ce rezultă din acest fapt, similară fiind și soarta contractelor de gaj/ipotecă încheiate cu banca, or nu s-a făcut o verificare a faptului dacă nu cumva valoarea bunurilor gajate/ipotecate a fost intenț*****at diminuată.

De asemenea, nu a fost argumentată suma de 5% pretinsă pentru sumele solicitate cu titlu de reparații și nici sumele prejudiciilor morale solicitate nu au fost probate.

Prin urmare, reieșind din faptul că nu s-au prezentat probele de rigoare în susținerea acțiunilor civile, având în vedere faptul că soluț*****area acestor întrebări ar necesita o investigație suplimentară complexă, care ar duce evident la tergiversarea examinării cauzei penale, Colegiul penal consideră că prima instanță întemeiat a admis în principiu acțiunile civile depuse de părțile vătămate și a lăsat soluț*****area acestora în procedură contencioasă.

11. Ce ține de corpurile delictelor, și anume, contractul de gaj nr. 346100-VJ din 14.06.2000 pe 4 file; acordul adiț*****al nr. 346100-A4 din 18.05.2000 pe 1 filă; contractul de gaj nr. 346100-G-1 din 36 15.06.2000 pe 3 file; contractul de gaj nr. 346100-G-3 din 20.06.2000 pe 4 file; contract adiț*****al de gaj nr. 346100-G-5 din 25.12.2000 pe 2 file; extrasul din contul 123100108202 pentru perioada 02.02.2000 –

10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 123500108202 pentru perioada 31.01.2003 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 171600108202 pentru perioada 06.12.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 123100108201840 pentru perioada 29.06.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 171600108201840 pentru perioada 29.06.2000 – 10.05.2006 pe 1 filă; extrasul din contul 22240001082 pentru perioada 04.06.2001 – 10.05.2006 pe 1 filă; d/p nr. 83 din 31.05.2001; d/p nr. 87 din 07.06.2001; d/p nr. 21 din 04.06.2001; d/p nr. 86 din 04.06.2001; d/p nr. 85 din 29.05.2001; d/p nr. 3 din 04.06.2001; cererea SA „Vindecea-LG” din 10.04.2001; extrasul din procesul-verbal al consiliului de observatori a SA „Vindecea-LG” din 24.02.2001; procesul-verbal al Adunării Generale a SA „Vindecea-LG” din 02.06.2000; copia scrisorii nr. 01-01/14 din 12.04.2001; copia procesului-verbal al comitetului de creditorii din 16.05.2001 și 01.12.2000; dispoziția din 05.12.2000 în sumă de 500000,00 lei; notă de contabilitate nr. 1 din 05.12.2000; copia d/p nr. 20 din 06.12.2000, nr. 21 din 05.12.2000, nr. 22 din 05.12.2000, nr. 20 din 05.12.2000; dispoziția din 29.05.2001 pe suma de 2115000,00 lei; notă de contabilitate nr. 1 din 29.05.2001; cererea directorului ***** din 29.05.2001; dispoziția din 04.06.2001 în sumă de 385000,00 lei; nota de consultare nr. 1 din 04.06.2001; cererea directorului ***** din 04.06.2001; cererea fabricii de bere SA „Vindecea-LG” din 20.04.2000 pentru acordarea unui credit în sumă de 160000,00 dolari SUA; informația suplimentară a SA „Vindecea-LG”; extrasul din procesul-verbal al consiliului de observatori ai SA „Vindecea-LG” din 01.04.2000; extrasul din procesul-verbal nr. 22 al ședinței comitetului de creditorii din 01.06.2000; extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului de observatori ai SA „Vindecea-LG” din 06.11.2000; extrasul din procesul-verbal al ședinței consiliului de creditorii ai SA „Vindecea-LG” din 11.07.2000; dispoziție din 29.06.2000 în sumă de 27600,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 15 din 28.06.2000; SWIFT în sumă de 27600,00 dolari SUA din 29.06.2000; cererea directorului ***** din 27.06.2000; copia contractului nr. 17A din 15.03.2000; dispoziție din 05.07.2000 în sumă de 66000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 51 din 06.07.2000; SWIFT în sumă de 66000,00 dolari SUA din 06.07.2000; cererea directorului ***** din 05.07.2000; copia contractului nr. 03-01-2/32 din 09.06.2000; dispoziția din 07.07.2000 în sumă de 10000,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 18 din 07.07.2000; SWIFT în sumă de 10000,00 dolari SUA din 10.07.2000; cererea directorului ***** din 07.07.2000; copia contractului nr. 32/2000 din 05.07.2000; dispoziția din 14.07.2000 în sumă de 44000,00 dolari SUA;

notă de contabilitate în valută nr. 1 din 14.07.2000; dispoziție din 04.07.2000 în sumă de 9802,00 dolari SUA; notă de contabilitate în valută nr. 2 din 14.02.2000; SWIFT în sumă de 53802,00 dolari SUA din 14.07.2000; cererea directorului ***** nr. 01-01/7 din 13.07.2000; copia contractului nr. 11007745710100-0702 din 06.07.2000; dispoziția din 18.07.2000 în sumă de 2598,00 dolari SUA; nota de contabilitate în valută nr. 2 din 18.07.2000; SWIFT în sumă de 2598,00 dolari SUA din 18.07.2000; cererea directorului ***** nr. 01-01/79 din 18.07.2000; copia contractului nr. 21/2000 din 14.04.2000; notă de contabilitate nr. 143 din 31.10.2002 în sumă de 171971,17 lei; notă de contabilitate nr. 104 din 01.11.2002 în sumă de 1996186,33 lei; extras din cont pe perioada 01.01.2000 – 29.03.2006; copia hotărârii judecătorești din 19.06.2002; copia titlului executoriu la dosarul nr. 7-42, nr./2002; copia contractului de vânzare-cumpărare din 25.10.2002; scrisoarea nr. 0/1225 din 03.12.2002; copia procesului-verbal din 10.10.2001; dosarul juridic al SRL „Orvio” pe 28 file; dosarul juridic al SA „Vindecea-LG” pe 189 file, Colegiul penal consideră că instanța de fond ținând cont de prevederile art. 162 Cod de procedură penală întemeiat a dispus că acestea urmează a fi păstrate la dosar pe întreaga perioadă de păstrare a dosarului.

Astfel, acestea fiind stabilite, Colegiul Penal concluz*****ează că, argumentele invocate în cererea de apel înaintată de *inculpatul* *****, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a acesteia, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 06 decembrie 2019, urmează a fi menținută fără modificări, or în cadrul examinării cererii de apel nu au fost stabilite careva temeiuri pentru casarea sentinței menț*****ate.

12. În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Respinge apelul *inculpatului* *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 06 decembrie 2019, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală va fi pronunțată public la 08 noiembrie 2023, ora 14:00.

Președintele ședinței
Igor

Judecător

Judecător
Stelian

Mânăscuță

Robu Oxana

Teleucă